

REFERENCES

- Abbatt, F.R. Teching for better learning a guide for teachers of primary health care staff, World Health Organization, Geneva: 1980.
- Allport, G. Attitudes in C. Merchison (Ed.) Handbook of social psychology (Worcester, Mass, Clark University Press:, 1985).
- Campbell, D.T. The Indirect Assessment of Social Attitudes, Psychological bulletin, 47, (1950), 15-38.
- Colombotos, J., Kirchner C. Physicians and social change, New York Oxford: Oxford University Press, 1986.
- Davis, E.E. and Triandis, H.C. An exploratory study of intercultural negotiations (Urbana: Group Effectiveness Research Laboratory Technical Report No. 26, 1965).
- Feeny, D., Guyatt, G. and Tugwell, P. Health care technology effectiveness, efficiency, and public policy.
- Fishbein, M. and Ajzen, I. Belief, attitude, intention and behavior, An introduction to theory and research, Addison-wesley publish company, 1975.
- Gazda, G.M. Group counseling, Fourth edition, USA: 1989.
- Holman, P.A. "Validation of an Attitude Scale as a Device for Predicting Behavior" Journal of applied psychology, 40 (1956), 347-349.
- Johnson, L.C. Social work practice, general approach the University of South Dakota, Fourth Edition, USA. 1992. "

- KatZ, D. and Scotland, E. A Preliminary Statement of a Theory of Attitude Structure and Change in S. Koch (Ed.) Psychology a study of a science, vol 3 (New York: McGraw Hill ,1959,482.
- _____The Functional to the Study of Attitudes.Public q quarterly,24 (1960),343.
- Keisler,C.A., Collins,B.E. and Miller,N. Attitude change New York: John Willey & Sons. Inc.,1969).
- Koetsawang,S., Ford,F.N. An investigation into the psycho-social factors influencing condom use among female sex workers,Thailand, 1993.
- Kretch, G. and Crutchfield, R.S. Theory and problem in social psychology (New York : Mc.Graw Hill 1948),152.
- Kutner, B.,Wilkin, C.and Yarrow, P.R.Verbal Attitudes and Overt Behavior Involving Racial Prejudice,Journal and abnormal and social psychology,47(1952).649-652.
- LaPiere, R.T. "Attitude vs. Action" Social forces ,13(1934)230-237.The institute for Research on Public Policy, Canada,1986.
- Merphy,G., Merphy L. B. and Newcome, T. M. Experimental social psychology (New York: Harper.1937) 887.
- Nobuhiro, M. An introduction to new health paradigm with particular to "Living with AIDS", and educational guideline for health professional, Shinshu University School of Medicine,Matsumoto, Japan 390, june 1993.
- Noppornpant,S. and Noppoportant,J., AIDS perception among health-care workers in Yala Hospital, Abstracts:AIDS Researches in Thailand Bangkok: Ministry of Public Health.

- Oppenheim, A.N. Questionnaire design and attitude measurement, Basic books, INC., Publishers/New York: 1966.
- Panjapongse, C., et al. 1989. Knowledge, behavior, and willingness to service AIDS patients of health and medical personnel. Mahidol University, Faculty of Social Sciences.
- Phanuphak, P., Sittitrai, V. and Veerasukont, B. 1989. A KAP survey of health-care workers in Bangkok about AIDS. International conference on AIDS. Canada, Montreal [Abstract].
- Robson, S. MA(Oxon), Foster, A., Msc. Qualitative research in Action, London, 1989.
- Rokeach, M. Beliefs, attitudes and values (San Francisco: Jossey Bass Inc. Publishers: 1970), 112.
- Sinpisut, P. A study of the intentions of nurses to care for HIV - infected patients in Songklanagarind Hospital, Chulalongkorn University, 1993.
- Sugar, J. An analysis of the relationship of attitude and behavior. NSF Undergraduate Research Participation Final Report, University of Illinois, 1967.
- Suriyakrai J, Bundithyaruk S, Yothepitak P, and Thongyai K, An educational programme to modify the knowledge, attitudes, and practice for prevention of AIDS in high school and vocational school students in Cholburi province., February 1992.
- Thurstone, L.L. "Attitudes Can Be Measured" American journal of sociology 33 (1928).
- _____, Comment, American journal of sociology (1946) 39.
- Triandis, H.C. Attitude and attitude change (New York :John wiley & Sins, Inc, 1971, 3.

APPENDIX

คำชี้แจง

แบบทดสอบชุดนี้ เป็นแบบทดสอบประกอบ การทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท เรื่อง ความสามารถของทฤษฎีเครือข่าย ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของ พยาบาล โรงพยาบาลชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย คำถาม 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล (Demographic data)

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบวัดทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ (Attitude to AIDS)

* โปรดตอบแบบสอบถาม ทุกข้อ คำตอบของท่านมีประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยนี้ และผู้วิจัยเชื่อมั่นว่ามีประโยชน์ ต่อการพัฒนาหน่วยงานของท่าน และใช้ประกอบในการ จัดการสัมมนา อบรมเรื่องเอดส์ ต่อไป

* คำตอบแต่ละข้อ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ไม่มีถูกหรือผิด

* คำตอบของท่านจะไม่ถูกเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล กรุณาอย่าเติมชื่อ ลงในแบบสอบถาม เพราะต้องการได้รับความเห็นส่วนตัว โดยที่ท่านไม่ต้องกังวลว่า จะเป็นการเปิดเผยตนเอง เมื่อท่านตอบเสร็จ กรุณาพับอีกด้าน เย็บติดด้วยลวด เย็บกระดาษ แล้วส่งตรงที่ฝ่ายพยาบาล โรงพยาบาลชลบุรี

คำตอบของท่านมีค่ามากสำหรับการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชลบุรี
แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำถามต่อไปนี้ เป็นข้อมูลส่วนตัวของท่าน โปรดทำเครื่องหมายวงกลม
ข้อที่ท่านเลือก และเติมคำลงในช่องว่าง

1. ปัจจุบันท่านอายุ_____ปี	--
2. ท่านทำงานในอาชีพพยาบาลที่ร.พ. ชลบุรีมา_____ปี_____เดือน	4-5
----
3. สถานภาพสมรส	6-9
1. โสด	-
2. แต่งงานและอยู่ด้วยกัน	10
3. แต่งงานและแยกกันอยู่	
4. หม้าย	
5. หย่า / แยก (เล็กกัน)	
4. ปัจจุบันท่านทำงานในหน่วยงานใด	--
1. สติกรรม	
2. ศัลยกรรม	
3. ศัลยกรรมกระดูกและข้อ	11-12
4. กายกรรม	
5. เด็ก	
6. จิตเวช	
7. อุบัติเหตุ	
8. ห้องคลอด	
9. ห้องผ่าตัด	
10. หออภิบาลผู้ป่วยหนัก (I.C.U.)	
11. ห้องฉุกเฉิน	
12. หออภิบาลผู้ป่วยหนักเด็ก (P.I.C.U./N.I.C.U.)	
13. ตึกผู้ป่วยนอก (O.P.D.)	
14. เวชกรรมสังคม	
15. อื่น ๆ โปรดระบุ.....	
5. ท่านเคยได้รับความรู้ทั่วไปเรื่องโรคเอดส์หรือไม่	
1. ไม่เคย	
2. เคย	
ในกรณีที่เคย ได้รับจากแหล่งใดบ้าง ตอบทุกแหล่งที่เคยได้รับ	- 13
(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)	
5.2.1 ข่าวสารหนังสือพิมพ์	- 14
5.2.2 สิ่งตีพิมพ์	- 15
5.2.3 วารสาร/ตำราวิชาการ	- 16
5.2.4 วิทย	- 17
5.2.5 โทรทัศน์	- 18
5.2.6 จากเข้าชมนิทรรศการ	- 19
5.2.7 จากการเข้าร่วมการอบรม/ประชุมวิชาการ	- 20
/สัมมนาที่เกี่ยวกับโรคเอดส์	
5.2.8 จากการดำเนินงานในประเทศ	- 21
5.2.9 จากการดำเนินงานต่างประเทศ	- 22
5.2.10 อื่น ๆ (ระบุ) _____	- 23

6.	ท่านเคยได้รับความรู้ทั่วไปเรื่องโรคเอดส์จากแหล่งใดมากที่สุด(ตอบเพียงข้อเดียว)	
6.1	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	- 24
6.2	สิ่งตีพิมพ์	- 25
6.3	วารสาร/ตำราวิชาการ	- 26
6.4	วิทยุ	- 27
6.5	โทรทัศน์	- 28
6.6	จากเข้าชมนิทรรศการ	- 29
6.7	จากการเข้าร่วมการอบรม/ประชุมวิชาการ /สัมมนาที่เกี่ยวกับโรคเอดส์	- 30
6.8	จากการดูงานในประเทศ	- 31
6.9	จากการดูงานต่างประเทศ	- 32
6.10	อื่น ๆ (ระบุ) _____	- 33
7.	ท่านเคยได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ที่นำมาปรับใช้หรือเกี่ยวข้องกับหน้าที่ ความรับผิดชอบในโรงพยาบาลหรือไม่	
1.	ไม่เคย	
2.	เคย	
	ในกรณีที่เคย ได้รับจากแหล่งใดบ้าง ตอบทุกแหล่งที่เคยได้รับ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)	- 34
7.2.1	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	- 35
7.2.2	สิ่งตีพิมพ์	- 36
7.2.3	วารสาร/ตำราวิชาการ	- 37
7.2.4	วิทยุ	- 38
7.2.5	โทรทัศน์	- 39
7.2.6	จากเข้าชมนิทรรศการ	- 40
7.2.7	จากการเข้าร่วมการอบรม/ประชุมวิชาการ /สัมมนาที่เกี่ยวกับโรคเอดส์	- 41
7.2.8	จากการดูงานในประเทศ	- 42
7.2.9	จากการดูงานต่างประเทศ	- 43
7.2.10	อื่น ๆ (ระบุ) _____	- 44
8.	ท่านเคยได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่นำมาปรับใช้หรือเกี่ยวข้องกับหน้าที่ ความรับผิดชอบในโรงพยาบาลจากที่ใด (ตอบเพียงข้อเดียว)	
8.1	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	- 45
8.2	สิ่งตีพิมพ์	- 46
8.3	วารสาร/ตำราวิชาการ	- 47
8.4	วิทยุ	- 48
8.5	โทรทัศน์	- 49
8.6	จากเข้าชมนิทรรศการ	- 50
8.7	จากการเข้าร่วมการอบรม/ประชุมวิชาการ /สัมมนาที่เกี่ยวกับโรคเอดส์	- 51
8.8	จากการดูงานในประเทศ	- 52
8.9	จากการดูงานต่างประเทศ	- 53
8.10	อื่น ๆ (ระบุ) _____	- 54

โปรดทำเครื่องหมาย X ในช่องความเห็นที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เพียงคำตอบเดียว คำตอบนี้ถือเป็นความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ไม่มีการถูกหรือผิด
ข้อคำถามอาจคล้ายคลึงกันเนื่องจากเป็นรูปแบบการสร้างแบบสอบถาม

โปรดตอบทุกข้อ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นด้วยมากที่สุด กับข้อความนั้น
เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยมากที่สุดกับข้อความนั้น

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. บุคลากรทางการแพทย์ที่ใส่ถุงมือแล้ว ถูกเข็ม เบี่ยงเลือดเอดส์ตำ สามารถติด เชื้อเอดส์ได้					
2. การได้รับความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย โรคเอดส์อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ท่านมีความ มั่นใจในการดูแลผู้ป่วย					
3. การไปตงานการดูแลผู้ป่วยเอดส์ที่โรงพยาบาลอื่น จะทำให้ท่านสามารถดูแล ผู้ป่วยเอดส์ได้ดี					
4. ผู้ป่วยเอดส์ควรได้รับความเห็นอกเห็นใจ จากพยาบาล					
5. การดูแล ผู้ป่วยเอดส์ อย่างใกล้ชิดอาจทำให้ ท่านเสี่ยง ต่อการติด เชื้อเอดส์ด้วย					
6. การตรวจเลือดเอดส์ในผู้ป่วยทุกราย เป็นวิธี ป้องกันให้พยาบาลที่ดูแลผู้ป่วย ปลอดภัยจากการ ติด เชื้อเอดส์จากผู้ป่วย					
7. ผู้ป่วยทุกคนควรได้รับการอธิบายให้ เข้าใจและให้ ความยินยอมก่อนการตรวจเลือดเอดส์ทุกครั้ง					
8. การจะให้คำปรึกษา ก่อนตรวจเชื้อเอดส์ใน เลือดของผู้ป่วยที่รู้สึกตัวดีทำได้ยากในทางปฏิบัติ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
9. พยาบาลควรให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์ ทุกรายเช่นเดียวกับผู้ป่วยอื่น ๆ					
10. ผู้ป่วยเอดส์ ถ้ารักษาด้วยการผ่าตัด จะเป็นการแพร่เชื้อเอดส์มากขึ้น					
11. ผู้ป่วยเอดส์ สามารถที่จะอยู่ที่บ้านและได้รับการ ดูแลจากครอบครัวเช่นเดียวกับผู้ป่วยโรคอื่น					
12. ผู้รับอุบัติเหตุ ที่ติดเชื้อเอดส์ ลมควรได้รับการ ผ่าตัดทุกราย ถ้าจำเป็นต้องผ่าตัด					
13. ท่านพร้อมที่จะให้คำปรึกษาแก่ผู้รับการตรวจเชื้อ เอดส์ก่อนตรวจเลือดเอดส์					
14. ในการดูแลผู้ป่วยเอดส์ ควรเป็นหน้าที่ของ พยาบาลที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแล โรคเอดส์มาเป็นพิเศษ					
15. พยาบาลมีโอกาสสูงกว่าบุคคลอื่น ที่จะติด เชื้อเอดส์จากการดูแลผู้ป่วยเอดส์					
16. พยาบาลไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามเทคนิคการ ป้องกันติดเชื้อแบบมาตรฐานสากล (Universal Precaution = U.P) อย่างเคร่งครัดกับ ผู้ป่วยทุกคน					
17. พยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยเอดส์ เลี่ยงต่อการติดเชื้อ นับว่าเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงสูง					
18. ท่านเต็มใจให้การดูแล ผู้ป่วยเอดส์					
19. ถ้าท่านให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์จะถูกญาติรังเกียจ					
20. ผู้ป่วยเอดส์ เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจเพราะมี พฤติกรรมที่ล่าช้า					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
21. ขณะนี้มีแต่การป้องกันโรคเอดส์ ยังไม่มีวิธีการรักษาใดๆ ที่ได้ผล					
22. ท่านเต็มใจจะให้การดูแล ผู้ป่วยเอดส์ทุกราย ถ้าโรงพยาบาลสามารถ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้ในเทคนิคการป้องกันการติดเชื้อ ที่เป็นสากลอย่างเพียงพอ					
23. ท่านเต็มใจที่จะดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเอดส์ ถ้าท่านได้รับเงินค่าตอบแทนเพิ่ม					
24. ในการทำคลอด พยาบาลจะเลี้ยง ต่อการติดเชื้อเอดส์อย่างมาก จากการทำคลอด					
25. หญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร					
26. ถ้าท่านดูแลผู้ป่วยเอดส์ท่านอาจเป็นผู้ที่นำเชื้อเอดส์ ไปสู่ครอบครัว					
27. ท่านคิดว่าท่านโชคร้าย ถ้าท่านได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยเอดส์					
28. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถ เผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้ป่วยและญาติในการอยู่ร่วมกับโรคเอดส์					
29. การดูแลผู้ป่วยเอดส์อย่างใกล้ชิด โดยไม่สวมเครื่องป้องกัน อาจทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้					
30. ผู้ป่วยเอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ไม่ว่าจะติดโดยวิธีใด จากใคร					
31. ผู้ป่วยเอดส์ จากการติดยาเสพติด เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ					
32. ควรมีโรงพยาบาลเฉพาะสำหรับดูแลผู้ป่วยเอดส์					

ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
33. หากคนในครอบครัวของท่านติดเชื้อเอดส์ ท่าน ท่านยินดีให้เขาอยู่ในครอบครัวอย่างปกติ					
34. การตรวจเลือดเอดส์ในผู้ป่วยทกราย เป็นวิธี การป้องกัน การติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาล					
35. การใช้เทคนิคการป้องกันการติดเชื้อตามมาตรฐาน สากลอย่างระมัดระวัง สามารถลดอุบัติเหต ที่นำไปสู่การติดเชื้อจากคนไข้ได้เกือบ 100 %					
36. เพื่อเป็นการ ไม่แสดงความจริงเกี่ยวกับผู้ป่วยเอดส์ ท่านจะหลีกเลี่ยงการใส่ถุงมือขณะให้การพยาบาล ผู้ป่วยเอดส์					
37. ท่านมั่นใจว่าท่านเป็นคนสำคัญคนหนึ่งที่จะช่วย แก้ปัญหาโรคเอดส์ได้					
38. ท่านรู้สึกอึดอัดใจเมื่ออยู่ใกล้ผู้ป่วยเอดส์					
39. ท่านเชื่อว่าท่านมีความรู้พอที่จะป้องกันตนเอง จากการติดเชื้อโรคเอดส์					
40. ท่านยินดีที่จะดูแลผู้ป่วยโรคอื่นมากกว่าผู้ป่วยเอดส์					

11. ท่านคิดว่าจำเป็นหรือไม่ที่จะใช้เทคนิคการป้องกัน การติดเชื้อตามมาตรฐานสากล (U.P.)
----- จำเป็น เพราะ ----- ไม่จำเป็น เพราะ

III. ถ้าเลือกได้ ท่านยินดีที่จะดูแลผู้ป่วยเอดส์ หรือไม่

----- ยินดี เพราะ

----- ไม่ยินดี เพราะ

- W 2

IV. ท่านคิดว่า วิธีการแก้ปัญหาโรคเอดส์ เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน สามารถแก้ปัญหาโรคเอดส์ ได้หรือไม่

เพราะ

- W 3

V. ท่านคิดว่า วิธีการแก้ปัญหาโรคเอดส์ ควรทำอย่างไร

VI. โปรดวาดภาพ หรือเขียนข้อความ แสดงความรู้สึกที่มีค่าของท่านต่อผู้ป่วยโรคเอดส์

ภาพวาด

ข้อความ

.....

--	--

คู่มือแบบสอบถาม

คอลัมน์	ตัวแปร	ข้อมูล	คำตอบที่เป็นไปได้	
1-3	ID	หมายเลขแบบสอบถาม	ไล่ลำดับที่จริง เช่น 001,002 1. โสด 2. แต่งงานและอยู่ด้วยกัน 3. แต่งงานและแยกกันอยู่ 4. หม้าย 5. หย่า / แยก (เล็กกัน)	
4-5	AGE	อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม		
6-9	TIME	ระยะเวลาที่ทำงานในร.พชลบุรี		
10	STATUS	สถานภาพสมรส		
11-12	WARD	สถานที่ปฏิบัติงาน		1. ลุติกรรม 2. คลยกรรม 3. คลยกรรมกระดูกและข้อ 4. อายุรกรรม 5. เด็ก 6. จิตเวช 7. อับติเหตุ 8. ห้องคลอด 9. ห้องผ่าตัด 10. หออภิบาลผู้ป่วยหนัก (ICU) 11. ห้องฉุกเฉิน 12. หออภิบาลผู้ป่วยหนักเด็ก (NICU) 13. ตึกผู้ป่วยนอก (OPD) 14. เวชกรรมสังคม 15. อื่นๆ
13	KNOW	เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับเอดส์	1. ไม่เคย 2. เคย	
14	HOW	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
15		สิ่งตีพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
16		วารสาร - ตำราวิชาการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
17		วิทยุ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
18		โทรทัศน์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
19		เข้าชมนิทรรศการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
20		การอบรม/ประชุม/สัมมนา	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
21		การดูงานในประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
22		การดูงานต่างประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
23		อื่นๆ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
24		THE MOST	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
25			สิ่งตีพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
26			วารสาร - ตำราวิชาการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
27	วิทยุ		1. ใช่ 0. ไม่ใช่	
28	โทรทัศน์		1. ใช่ 0. ไม่ใช่	

คอลัมน์	ตัวแปร	ข้อมูล	คำตอบที่เป็นไปได้
29		เข้าชมนิทรรศการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
30		การอบรม/ประชุม/สัมมนา	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
31		การดูงานในประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
32		การดูงานต่างประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
33		อื่นๆ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
34	SPECIAL	เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับเอดส์	1. ไม่เคย 2. เคย
35	HOW	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
36		สิ่งตีพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
37		วารสาร - ตำราวิชาการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
38		วิทย	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
39		โทรทัศน์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
40		เข้าชมนิทรรศการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
41		การอบรม/ประชุม/สัมมนา	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
42		การดูงานในประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
43		การดูงานต่างประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
44		อื่นๆ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
45	THE MOST	ข่าวสารหนังสือพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
46		สิ่งตีพิมพ์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
47		วารสาร - ตำราวิชาการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
48		วิทย	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
49		โทรทัศน์	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
50		เข้าชมนิทรรศการ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
51		การอบรม/ประชุม/สัมมนา	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
52		การดูงานในประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
53		การดูงานต่างประเทศ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
54		อื่นๆ	1. ใช่ 0. ไม่ใช่
55	Blank		
56	A1	Negative Attitude	5=เห็นด้วยอย่างยิ่ง
57	A2	Positive Attitude	4=เห็นด้วย
58	A3	Positive Attitude	3=ไม่แน่ใจ
59	A4	Positive Attitude	4=ไม่เห็นด้วย
60	A5	Negative Attitude	1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
61	A6	Negative Attitude	
62	A7	Positive Attitude	
63	A8	Negative Attitude	
64	A9	Positive Attitude	
65	A10	Negative Attitude	
66	A11	Positive Attitude	
67	A12	Positive Attitude	

คอลัมน์	ตัวแปร	ข้อมูล	คำตอบที่เป็นไปได้
68	A13	Positive Attitude	
69	A14	Negative Attitude	
70	A15	Negative Attitude	
71	A16	Negative Attitude	
72	A17	Positive Attitude	
73	A18	Positive Attitude	
74	A19	Negative Attitude	5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง
75	A17	Negative Attitude	4= เห็นด้วย
76	A18	Positive Attitude	3= ไม่แน่ใจ
77	A19	Positive Attitude	2= ไม่เห็นด้วย
78	A20	Negative Attitude	1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
79	A21	Negative Attitude	
80	A22	Positive Attitude	
81	A23	Negative Attitude	
82	A24	Negative Attitude	
83	A25	Positive Attitude	
84	A26	Positive Attitude	
85	A27	Positive Attitude	
86	A28	Negative Attitude	
87	A29	Negative Attitude	5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง
88	A30	Positive Attitude	4= เห็นด้วย
89	A31	Negative Attitude	3= ไม่แน่ใจ
90	A32	Positive Attitude	2= ไม่เห็นด้วย
91	A33	Negative Attitude	1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
92	A37	Positive Attitude	
93	A38	Negative Attitude	
94	A39	Negative Attitude	
95	A40	Positive Attitude	
96	II(W1)	จำเป็นที่จะใช้ U.P. หรือไม่	1=จำเป็น 2=ไม่จำเป็น
97	III(W2)	ท่านยินดีที่จะดูแลผู้ป่วยเอดส์	1=ยินดี 2=ไม่ยินดี
98	IV(W3)	ท่านคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาเอดส์ ปัจจุบันสามารถแก้ไขได้	1=ได้ 2=ไม่ได้
99	V(W4)	ควรแก้ปัญหาเอดส์อย่างไร	
100	Picture		

แบบสอบถามก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ

1. ท่านยอมรับแนวคิด “ การอยู่ร่วมกันกับโรคเอดส์ ” หรือไม่ อย่างไร
 (ยอมรับ) (ไม่ยอมรับ)

เหตุผล.....

2. ท่านยอมรับแนวคิดของ “ การปรับเปลี่ยนสุขภาพแนวใหม่ ” ในสาขาอาชีพ
 ของท่าน หรือไม่ อย่างไร

เหตุผล.....

3. ท่านมีความยุ่งยากอย่างไรบ้างในการอ่านหนังสือเล่มนี้

1).....
 2).....
 3).....
 4).....

4. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

รูปแบบสอบถามชุดที่ 1 ก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ

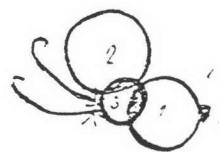
ผู้ป่วยโรคเอดส์.....
 เป็นบุคคลที่น่าสงสาร.....
 พวกเขา.....
 ต้องการ.....ความรัก..... ความเอาใจใส่.....
จากทุก ๆ คน.....
 ถ้าไม่มีใครเมตตาพวกเขา.....
 ใครล่ะ ? จะเป็นผู้ดูแล ??
 มาเถอะ.....
 มาร่วมมือ...ร่วมใจ..... ให้การดูแลผู้ป่วยเอดส์

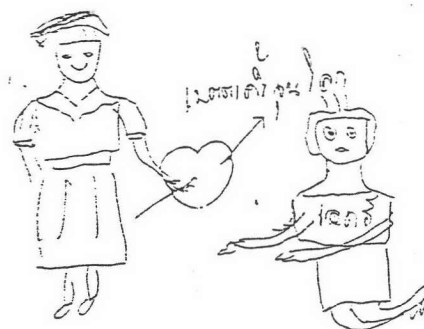
1. สร้างความเข้าใจและทัศนคติต่อครอบครัว
 ในการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ ปรับเปลี่ยน
 พฤติกรรมบางส่วน ร่วมกัน

2. สร้างทัศนคติให้สังคมยอมรับ โดยถือว่า
 ผู้ป่วยเอดส์เป็นบุคคลที่สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้

3. ตัวผู้ป่วยที่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว
 และสังคม

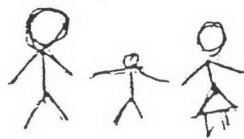

ผู้ป่วยโรคเอดส์ส่วนมากจะท้อแท้ หดอาลัยใน
 ชีวิตและ ไม่ยอมรับ ในสภาพตนเอง จะแสดง
 ออกซึ่งความก้าวร้าว หวาดระแวง พยายามเป็น
 ผู้ที่มีความสำคัญมาก ในการให้คำแนะนำ แก่
 ผู้ป่วยและครอบครัว ตลอดจนให้ความเห็นใจ
 ดูแลให้การพยาบาลด้วยความเต็มใจและจริงใจ

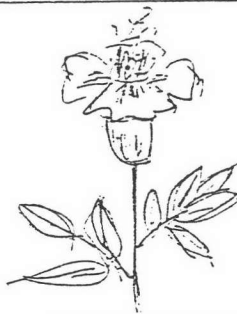

ให้ความรัก เอาใจใส่ต่อครอบครัว
เป็นเกราะคุ้มกันโรคเอดส์

เห็นใจผู้ติดเชื้อเอดส์
กับความผิดพลาด
ให้มีกำลังใจต่อไป

มอบความรัก ความหวัง พลังจิต
แต่ผู้ติดเชื้อเอดส์ เขตไทยศรี
ความสดชื่น สันติสุข สร้างให้มี
ชีวิตนี้ ไม่สิ้นหวัง กำลังใจ

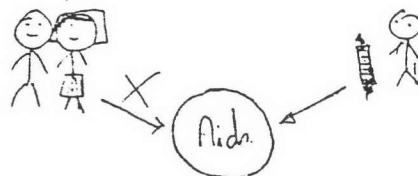

ควรป้องกันตนเองกับผู้ป่วย โดยใช้ Universal
precaution ตามความเหมาะสมในแต่ละสถาน
การณ์ไม่แสดงท่าทีรังเกียจไม่ตะตองผู้ติดเชื้อ
เอดส์เลย ควรยึดจรรยาบรรณในวิชาชีพให้มาก ๆ
สามารถให้คำปรึกษาโรคเอดส์ได้

รักคือ คน 7 แล้ว ที่คงได้ให้สิ่ง / และคนที่
มีความที่ ก็นะ

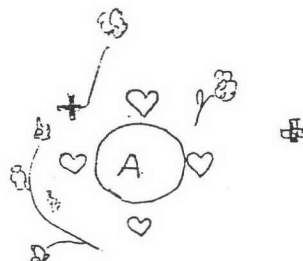
เอดส์ ป้องกันได้
ถ้าเราไม่สำส่อนทางเพศ
ไม่ใช่เข็มฉีดยาร่วมกัน

แม้คุณจะไม่มีความ
เราจะเป็นกำลังใจให้คุณ

A แสดงถึงผู้ป่วยโรคเอดส์
ความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจ
ที่แท้จริงที่มีต่อผู้ป่วย
กำลังใจที่มีต่อผู้ป่วย
+ การดูแลด้านการแพทย์และพยาบาล

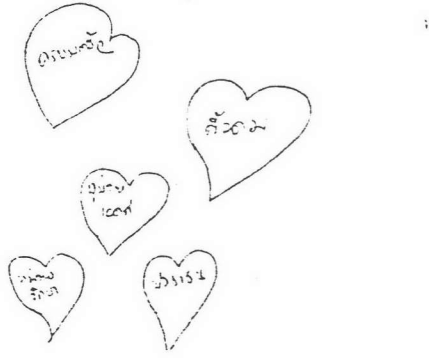
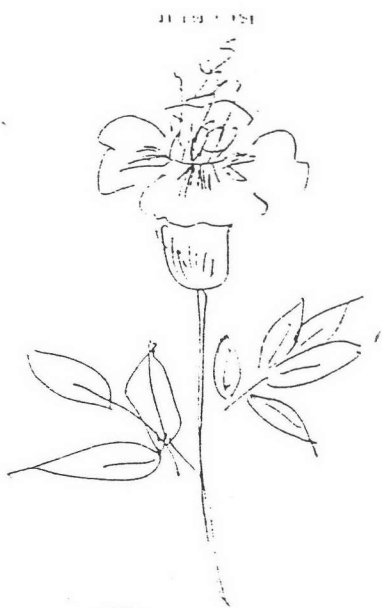
คนพิการทางร่างกาย ยังสามารถ ดำเนินชีวิตได้ เช่นคนปกติ บางคนยังดำเนินชีวิต
เป็นที่น่ายกย่อง กว่าคนปกติด้วยซ้ำ คนที่เป็นเอดส์ก็สามารถ ดำเนินชีวิตอยู่ได้
เช่นคนปกติด้วยเช่นกัน

สาเหตุของโรค มีมากมาย ทั้งหญิงชาย เด็กเล็ก หรือเด็กอ่อน
เหตุจากอะไร จึงต้อง พึ่งสังวรณ ให้ใจอ่อน สมเพช หรือเห็นใจ

เป็นเอดส์แล้วควรทำใจ รักษาสุขภาพอนามัยให้สดใสตลอดกาล

ผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่าเห็นใจ และน่าสงสาร ผู้ที่เป็นจะหมดหวัง
ในชีวิต ท้อแท้ หมดกำลังใจ คิดว่าตนเป็นบุคคลไม่มีค่า ควรให้กำลังใจ
ต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ ชี้แนะให้เห็นว่า การดำเนินชีวิตของเขาตามปกติ จะเป็น
ประโยชน์ ต่อสังคม มากกว่าที่จะทำร้ายตนเอง

อย่าท้อถอย จงสู้ต่อไป กำลังใจเท่านั้นที่จะต่อสู้โรคภัยได้ ใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์ ออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง จิตใจแจ่มใส

๑. หน้าที่ของหัวใจ คือสูบฉีดเลือดไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

เพราะหัวใจสูบฉีดเลือดไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

หัวใจทำหน้าที่สูบฉีดเลือดไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ถ้าหัวใจไม่ทำงาน เลือดจะไม่ไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ทุกคนเกิดมาต้องตาย ชีวิตมีค่าเกิดมาเพื่อสร้างบารมี ขณะมีชีวิตอยู่ เร่งสร้างความคิด การตายมิได้สูญหาย แต่เป็นการเปลี่ยนที่อยู่ใหม่ ถ้ามีความดี ได้ไปอยู่สวรรค์จะมี ความสุขกว่าบนโลก ถ้าจิตใจห่อเหี่ยวอาจตกนรก ทุกข์ทรมานต่อ

ผู้ป่วยโรคเอดส์ ก็เป็นบุคคล ๑หนึ่งในสังคม ฉะนั้นในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย โรคเอดส์ เหมือนโรคอื่น เราก็ไม่ควรรังเกียจ ควรให้กำลังใจ ในการดำรงชีวิตต่อไป ไม่ให้เกิดความท้อแท้

ชีวิตยังมีค่า อย่าฆ่าตนเองด้วยคำว่า "เอดส์"

ยังเป็นมิตร และยินดีให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม

จงทำชีวิตวันนี้ให้มีความมากที่สุด ทั้งสังคม ครอบครัว และตัวคุณเองชีวิตที่เหลือของคุณ จะมีความมากขึ้น

ผู้ที่เป็นเอดส์ สามารถดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมอย่างปกติได้ ถ้าทุก ๆ คน ให้ความเห็นใจและยอมรับ

ผู้ป่วยเอดส์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ไม่ต้องกลัวใคร ๆ

เมื่อรู้ตัวว่าติดเชื้อเอดส์ อย่ามัวแต่เสียใจ หรือทำสิ่งที่ประชดสังคม โทษสังคมอย่าง เดียว เพราะจะไม่มีอะไรดีขึ้นเลย จงพยายามตั้งสติว่าเราจะทำอะไร ที่เป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม ต่อครอบครัวได้บ้าง เช่นการไม่แพร่เชื้อไปสู่คนอื่น หากิจกรรมทำและ รักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ โรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้

โปรดอย่าท้อแท้หรือหมดอาลัย บำรุงรักษาร่างกาย ก็ไม่ตายอย่างที่คิด

รักชีวิต รักครอบครัว อย่ามัวเอดส์

ถ้าเข้าใจเอดส์ แสงสว่างในการดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติ จะยังคงส่องสว่างตราบดี
ถ้าไม่เข้าใจเอดส์ แสงสว่างนั้น จะส่องสว่างอยู่ได้อย่างไร ใครคือผู้เลือกทางให้ว่า
จะไปทางมืดหรือทางสว่าง

เมื่อลมหายใจยังมี ชีวิตนี้ยังมีหวัง

โรคเอดส์ ถึงแม้จะยังไม่มียาวิธีรักษาให้หายได้ แต่ถ้าร่างกาย สุขภาพ แข็งแรงจิตใจสุข
สงบ ผู้ป่วยก็สามารถยังชีพเช่นปกติชนได้ ชีวิตนี้ยังมีค่ายิ่งนัก

ผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ควรให้กำลังใจ เพื่อให้มีชีวิต อยู่อย่างมี
ความสุข ตามสมควรต่อไป

ผู้ป่วยโรคเอดส์ สามารถอยู่ร่วมกับครอบครัว และสังคมได้อย่างคนปกติธรรมดา
ถ้าทุกคน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์เพียงพอ

จงทำชีวิตวันนี้ให้มีค่าที่สุด ทั้งสังคม ครอบครัวและตัวคุณเอง ชีวิตที่เหลือของคุณจะมี
ค่ามากขึ้น ผู้ป่วยที่ติดเชื้ออาจเกิดจากการขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการป้องกันโรค
ส่วนมากจะพบในวัยเจริญพันธุ์ ซึ่งเป็นวัยกำลังสำคัญของชาติ ถ้าขาดคน
วัยนี้ไป เมื่อยังไม่ถึงเวลาอันสมควร ก็เป็นการนำเสียดายทรัพยากร ดังนั้นเมื่อผู้ป่วย
เอดส์ยังมี อาการ ของโรค ที่ยังปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ พวกเขาควรจะได้อยู่
ในสภาพแวดล้อม ในสังคมอย่างคนปกติ

ผู้ป่วยโรคเอดส์บางคน เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ติดเชื้อเอดส์โดยที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง
ในทางผิด ๆ เช่นติดเชื้อจากการให้เลือด รับประทาน มารดา-ทารก

ผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นคนที่น่าสงสาร ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด เราซึ่งเป็นคนปกติไม่ได้ป่วย
ต้องคอยให้กำลังใจให้สุขศึกษา ให้ผู้ป่วยเข้าใจและปฏิบัติตัว ให้ถูกต้อง เพื่อจะได้
มีชีวิตอยู่เหมือนคนปกติ

คนไข้เอดส์ เป็นผู้ที่โชคร้ายและหมดหวัง ควรให้กำลังใจ แก่ผู้ติดเชื้อเอดส์บ้าง

คนไข้เอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ควรได้รับการช่วยเหลือ อย่างยิ่ง

ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อย มักจะหลงติดกับสิ่งมัวเมา และเห็นแก่ความสนุกชั่วครู่ ทำให้มีการแพร่ระบาดของโรคสูง ต่อไปประชาชน เกือบร้อยละ 50 อาจเป็นโรคเอดส์ เพราะ การประชาสัมพันธ์ และสุขภาพ ยังไม่ได้ผล และมีประสิทธิภาพนิสัยของคนไทย มักชอบทำอะไรตามใจคือไทยแท้

ผู้ป่วยโรคเอดส์ สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างปกติ เหมือนบุคคลทั่วไป หากทราบถึง วิธีการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง ผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์ ไม่จำเป็นต้อง ส่ำสอนทางเพศเสมอไป อาจติดโรคจากทางอื่นได้ ดังนั้น เพื่อนมนุษย์ทุกคน ควรจะเห็นใจ และให้กำลังใจ ในการที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคมในช่วงชีวิตที่เหลืออยู่

โรคเอดส์ จะยับยั้งได้ ถ้าทุกคนมีสำนึกที่ดีต่อตนเองครอบครัวและสังคม ประเทศชาติจงหยุดยั้ง สิ่งที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์เสียแต่วันนี้

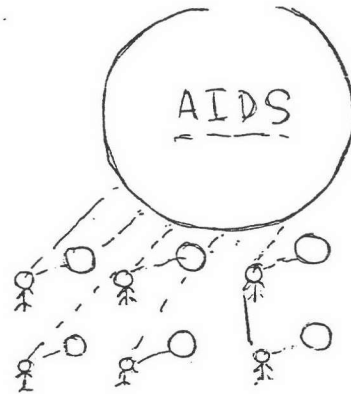
โปรดให้ความสงสารต่อคนไข้เอดส์และปฏิบัติ ต่อเขาเหล่านั้น ด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นผู้นำสงสาร โดยเฉพาะในเด็ก ไม่ควรที่จะต้องมารับเคราะห์กรรมด้วยการกระทำของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่บางคนไม่รู้อิโหน่อิเหน่ก็ติดเชื้อได้ เช่นแม่บ้าน อยู่ดีๆ สามีก็นำเชื้อมาติด คิดดูเถอะ น่าเห็นใจแค่นี้ไหนหรือหญิงอาชีพพิเศษ ก็นำสงสาร เพราะถ้าเขาเลือกได้ เขาคงเลือก ที่จะไม่มีอาชีพนี้ รัฐบาลเห็นใจเขาบ้างหรือเปล่า

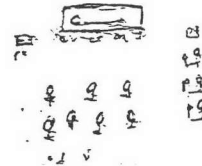
สรุปแบบสอบถามหลังการแสดงบทบาทสมมติ

1. AIDS คือปัญหาใหญ่สำคัญในยุคนี้ เราควรมีวิธีการป้องกัน เผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปทุกระดับ. แต่ ประชาชนทั่วไป กลับมีความคิดเห็นว่า

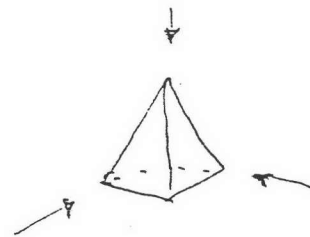
- AIDS เป็นเรื่องเล็ก
- โรคนี้ตายลูกเดียว
- แล้วแต่บุญแต่กรรมของแต่ละคน
- ถ้าเป็นขอตายก่อน
- การติดต่อ, การป้องกันไม่ชัดเจน
- กังวลมาก กลัวติด จนเป็นโรคประสาท

ไม่เห็นโครงสร้าง ไม่หลังหน้าตา

ช่วยให้มุมมองกว้างขึ้น ไม่มองด้านเดียว
 ปิรามิด - มองในจุดเดียวกันทุกด้านจะสื่อความหมาย
 หรือมีแกนกลางที่ คล้ายคลึงหรือเหมือนกัน
 ลูกศร - แสดงถึงการมองตัวปัญหาร่วมกัน เพื่อแก้ไข
 ปัญหาจากมุมมองที่ต่างกัน

- 1 โรงพยาบาล
- 2 Counselior
- 3 ผู้ป่วย
- 4 พยาบาล
- 5 ญาติคนไข้
- 6 แพทย์

อาการของคนไข้คงจะแย่ลง เมื่อพบปฏิกิริยาของญาติ
 Counsellor ต้องมีส่วนช่วยเปลี่ยนทัศนคติให้มาก และ
 ขอเสนอให้แพทย์มามีส่วนให้คำปรึกษาให้มากเพราะ
 ผู้ป่วยและญาติจะเชื่อแพทย์มากกว่า

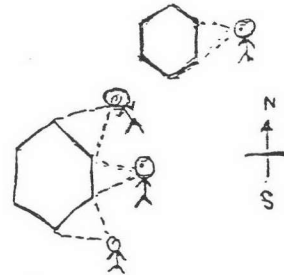
ความรู้สึกของข้าพเจ้า คิดว่าบุคคลในสังคมและ บุคลากรทางการแพทย์ ยังมีช่องว่างอยู่ เช่น แพทย์ เป็นผู้มีความรู้ดี และมีความเฉลียวฉลาดเป็นยอด ยังแสดงความรังเกียจ เลี่ยงการแตะต้องผู้ป่วย HIV positive การสั่งการรักษาใช้การนั่งทางในรักษา

การแสดงบทบาทสมมุติจบลงด้วยความเข้าใจ แต่ในชีวิตจริง เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าทุกคนจะยอมรับ

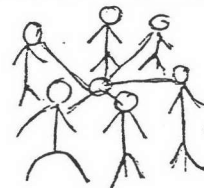
คนส่วนใหญ่ จะมองในแง่มุมมองเดียว ที่เห็นเท่านั้นแต่ การมองจะดีเลว กว้างแค้ไหนขึ้นกับสิ่งแวดล้อมเช่น ทิศทาง เป็นต้น

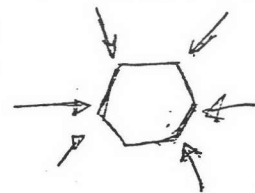
ดอกไม้ยิ้ม = ดอกไม้สดชื่น คนมองแล้วจะได้สดชื่น แจ่มใส มองเห็นปัญหา และจะได้แก้ปัญหาอย่าง ตรงประเด็น เป็นการให้กำลังใจอย่างหนึ่ง

คนทุกวัยไม่ว่าจะอยู่ในหน่วยงานไหน องค์กรใด ทุกเพศ ทุกวัย ต้องให้ความร่วมมือร่วมใจในการแก้ปัญหาจึงจะสำเร็จด้วยดี

ในการมองปัญหาต่าง ๆ คนเราจะมองปัญหาที่ต่างกัน ฉะนั้น การแสดงบทบาทสมมุติ ก็เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ มองกันคนละมุม ทำให้นำมาประยุกต์ใช้ในการ แก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นได้

ทุกอย่างจะสำเร็จได้อยู่ที่ความร่วมมือจากทุกฝ่าย

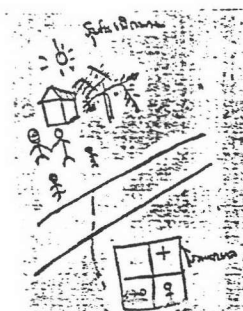
เราคงไม่อยากให้ทุกคนเป็นแบบนี้

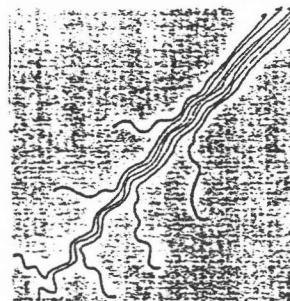
เราคงอยากเห็นแบบนี้แหละ ต้องช่วยเหลือกันแหละ

การรักษาผู้ป่วยไม่ใช่คิดแต่จะผู้ป่วยหายและกลับบ้านได้เท่านั้น ควรจะมองไปถึงว่าเราจะให้เขาไปใช้ชีวิตอย่างปกติสุขได้ในสังคม ไม่ใช่คนไข้ ต้องกลับมาโรงพยาบาลใหม่ด้วยโรคเดิม

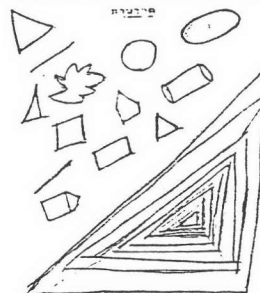
การมีส่วนร่วมย่อมก่อให้เกิดแนวความคิดที่ชัดเจน

ไม่แสดงความรังเกียจเด็ก ๆ ที่ติดเชื้อเอดส์
โปรดให้ความเมตตาสงสาร

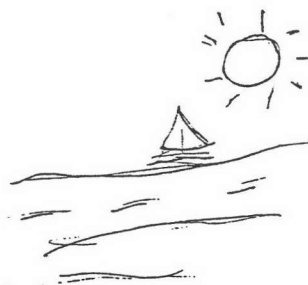
ไม่มีคำอธิบาย

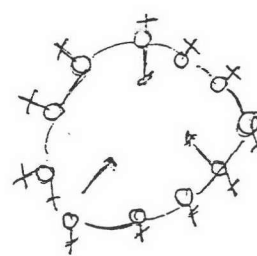
มอบความเห็นใจให้ผู้ป่วย แต่ยังไม่ลงมืออยู่
(เพราะยังกลัวอยู่)

ชีวิตคนเราต้องมีความสุข ความทุกข์ปนกัน
รู้จักการแก้ปัญหาจะทำให้ ดำเนินชีวิตต่อไปได้
ยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ และมีกำลังใจที่จะสู้ชีวิต
ต่อไปในอนาคต

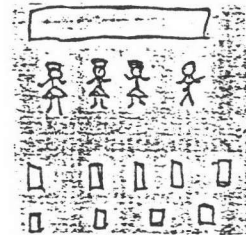
คน 11 คน นั่งอยู่ที่ประชุม มีการอภิปรายร่วมกัน
เกี่ยวกับวิชาการ เรื่องการสร้างแนวคิดแบบองค์รวม
เรื่องเอดส์ ทำให้มีความรู้สึกว่าการอภิปรายร่วมกัน
สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นส่วนตัว และแสดง
บทบาทในการอยู่ร่วมกัน

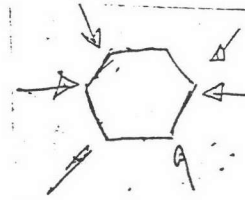
ทุกคนรังเกียจโรคเอดส์แม้กระทั่งบุคคลในครอบครัว
ควรให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและญาติ

การพยาบาลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าผู้ป่วยด้วย
โรคทั่วไปหรือโรคเอดส์ ควรมีอัตรากำลังที่เหมาะสม คือ
จะได้ทั้งการรักษาพยาบาลและการพูดคุยกับผู้ป่วย

ในการมองปัญหาต่าง ๆ คนเราจะมองปัญหาที่ต่างกัน ฉะนั้น
การแสดงบทบาทสมมติ ก็เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่
มองกันคนละมุม ทำให้เรานำมาประยุกต์ใช้ในการ แก้ปัญหา
ที่เกิดขึ้นได้

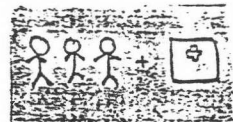
สมมติว่าเป็นรูปกุหลาบที่สวยงามแต่มีหนามมาก เปรียบเสมือน
ความรู้สึกกล้า ๆ กลัว ๆ

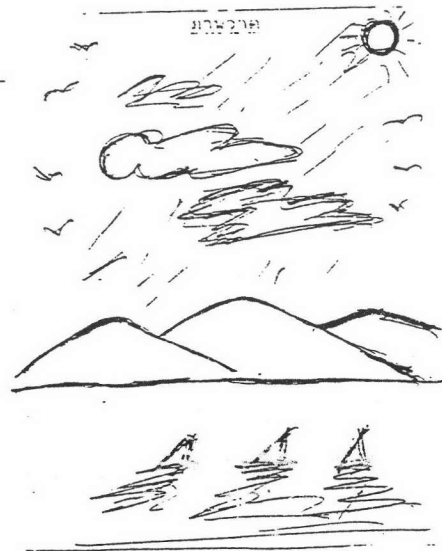
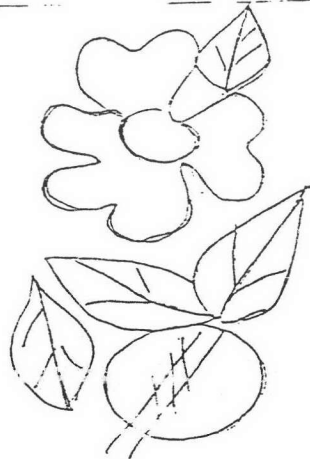
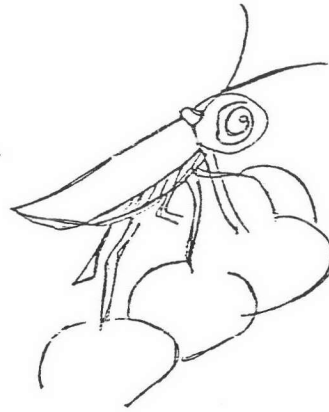
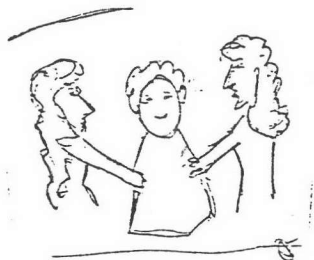

ในบทบาทสมมติ หญิงที่มีปัญหาเปรียบเสมือนนก ที่ถูกปล่อย
ไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างอ้างว้าง ไม่ทราบว่ามีบุคคลภายนอกจะ
ยอมรับเขาและครอบครัวหรือไม่

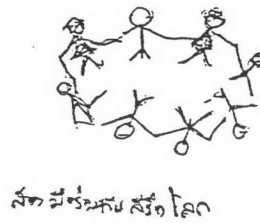

การแก้ปัญหาโรคเอดส์ ต้องอาศัย
การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ

สองมือร่วมกันสร้างโลก

ขอความรักความเห็นใจต่อผู้ป่วยเอดส์บ้างเถิด

ปลงตกทุกเรื่อง ทำดีควรจะได้ดีตอบบ้างสงสารทุกคนในโลก แม้แต่ตัวเอง
ปัญหาทุกปัญหามีทางแก้ถ้าให้คืออย่าคิดว่าอะไรเป็นปัญหาเลย
ปัจจุบัน ถ้าหนีความเครียดได้ดีที่สุด

ทำอย่างไรจึงจะเกิดความสำเร็จในการให้ "HEALTH EDUCATION"

ผู้ป่วยเอดส์เป็นบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขพอสมควร
ถ้าสังคมยอมรับ ทุก ๆ คนในครอบครัวมีส่วนร่วม ยอมรับปัญหาและช่วยกันแก้ปัญหา

เอดส์ เป็นแล้วไม่หายแต่ป้องกันได้ เอดส์ เป็นแล้วไม่ตายถ้าสุขภาพดี
ผู้ป่วยโรคเอดส์ทุกคนควรจะอยู่อย่างมีความหวัง ไม่หมดอาลัยหรืออยู่ไปวัน ๆ

ควรมองผู้ป่วยเอดส์เป็นเสมือนญาติหรือพี่น้องของเรา

บทบาทสมมติเป็นเพียงเรื่องที่ทำขึ้นเอง บางครั้งความจริงก็ทำเช่นนั้นไม่ได้
คือทุกคนยังไม่ยอมรับ

คนไข้และลูกสาวไม่มีความเข้าใจ ทำให้เกิดข้อแค้นหวั้ง ลูกก็รังเกียจแม่ กลัวจะติดโรค
กลัวสามีไม่ยอมรับ

ผู้แสดง ๗ ดี ทุกคน

การรณรงค์เรื่องเอดส์ของรัฐบาล ถ้าเปลี่ยนมาใช้ทฤษฎี GN น่าจะดีขึ้น ถ้าสังคมยอมรับ
ผู้ติดเชื้อเอดส์ บุคลากรทางการแพทย์ ก็คงไม่มีปัญหาในการดูแลผู้ป่วย

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม

1. ในการแก้ปัญหา ท่านตระหนักในความสำคัญของ “การมีส่วนร่วมของชุมชน” หรือ การเสวนา/ การอภิปราย หรือ “ การแสดงบทบาทสมมติ ” ว่าช่วยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก ซึ่งกันและกันหรือไม่

(ใช่)

(ไม่ใช่)

เหตุผล.....

2. ท่านรู้สึกเช่นไรเกี่ยวกับโรคเอดส์ และผู้ป่วยโรคเอดส์ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ สิ่งที่ยังกระทำ คืออะไรบ้าง

3. ท่านตระหนักในความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไรบ้าง

4. ท่านคิดว่า ข้อคิดเห็นที่มีค่าของท่าน เกี่ยวกับแบบสอบถาม จะช่วยในการพัฒนางานวิจัยด้านสุขภาพ หรือไม่ อย่างไร

(ใช่)

(ไม่ใช่)

เหตุผล.....

5. โปรดให้ข้อคิดเห็นที่มีค่าของท่านโดยการแสดงเป็นภาพวาดและคำพูด

ภาพวาด	ข้อความ

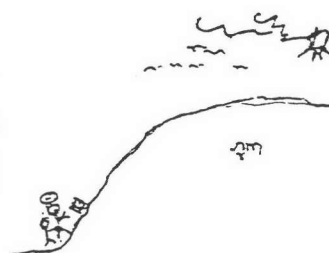

สรุปการประชุม ชุดที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม

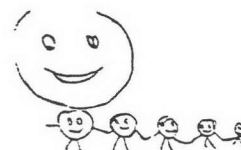
- รถยนต์จะวิ่งได้บนถนน ก็ต้องประกอบไปด้วยหลายๆ อย่าง เช่น ล้อ เครื่องยนต์ การที่คนเราจะอยู่ได้ ในสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข ก็ต้องประกอบไปด้วย สิ่งแวดล้อมที่ดี และคนใช้ที่เป็นโรคเอดส์ จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข ก็ต้องการกำลังใจจากสิ่งแวดล้อม

การขึ้นครกขึ้นเขานั้น ทำได้ยาก แต่ถ้าร่วมมือกันอาจจะทำได้ง่ายขึ้น แต่ทำคนเดียว อาจทำไม่สำเร็จ เปรียบเสมือนการทำงานทุกอย่าง แม้งานจะยากเย็น แสนเข็ญเช่นไร ก็ทำได้สำเร็จลงได้ ด้วยความร่วมมือร่วมใจกัน

โลกใบนี้ จะจรรโลง เมื่อคนในโลก มีความรัก
ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

อยู่ร่วมกับสังคมและครอบครัวได้
- ป้องกันได้

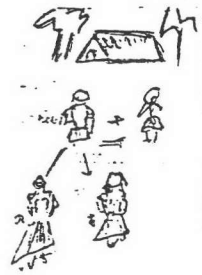
เมื่อทราบว่า ได้รับเชื้อเอดส์ ไม่ควรตั้งครภภเพราะทารกที่เกิดมา อายุไม่ยืน และสุขภาพของมารดาสำคัญ เพราะควรรักษา สุขภาพ ส่วนบุคคลให้แข็งแรง

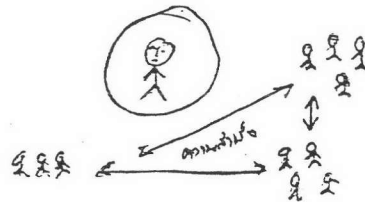
พยาบาลหรือบุคลากร หนึ่งเรืออยู่ท่ามกลางปัญหา
มากมาย คนไข้มากขึ้นบุคลากรน้อยลง

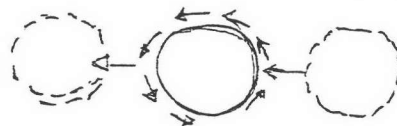
การที่จะแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง เช่น แอดส์ เราควร
ร่วมมือกัน ช่วยกัน ในหน่วยงาน และประสานงาน
กันระหว่างหน่วยงาน ไม่ใช่ติกรอบว่า คนเขา
สามารถแก้ไขปัญหาได้เพียงผู้เดียว ทำให้การแก้
ปัญหาล่าช้า และอาจมีผลเสียภายหลัง

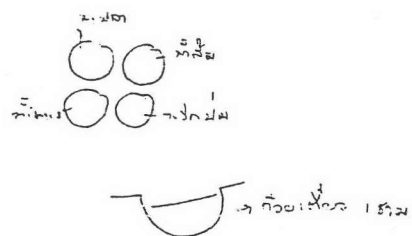
บางครั้งข่าวสารความรู้ ยังไปไม่ถึงคนในชุมชน
ทำให้ไม่รู้ ขาดความเข้าใจอันเป็นบ่อเกิดของโรค

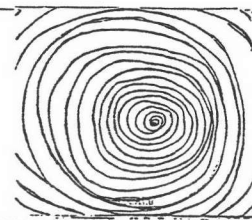
ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงได้ ตามความคิดและ
ความคิดนั้นก็ไม่มีที่สิ้นสุด กว้างขวาง

เปรียบ ส่วนประกอบของกายเดี่ยว 1 ซาม คือ
ประชากรในชุมชน เครื่องปรุง พริกป่น น้ำปลา
น้ำตาล น้ำส้ม คือความคิดเห็นและ ความรู้สึก
การที่นำเครื่องปรุงรส แต่ละอย่าง แต่ละรสชาติ
มาใส่รวมกัน เพื่อให้กายเดี่ยว 1 ซาม เกิดรส
ชาติดี ก็จะทำให้กายเดี่ยวซามนั้น มีความหมาย
ขึ้น เปรียบกับชุมชน ถ้านำความคิดเห็น การ
มีส่วนร่วมของประชากร มาผสมผสานรวมกันได้
ก็จะทำให้ชุมชนนั้น ดีและเจริญขึ้น

ถ้าจะมีการช่วยกันแก้ปัญหา เมื่อเริ่มแล้วควรสานต่อ
อย่างต่อเนื่องขยายเครือข่ายตลอดเวลา อย่างจริงจัง
เพราะมีการพัฒนาออกมาเรื่อยๆ

พ่อ แม่ ลูก พากันไปเที่ยวอย่างมีความสุข แม้ว่า
ทุกคนจะทราบว่าพ่อเป็นโรคเอดส์

มองโดยภาพรวมโดยนำส่วนย่อย ๆ ทั้งหมดมารวมกัน
จะทำให้มองเห็นภาพรวมได้ชัดเจนขึ้น

สายใยความผูกพันของชีวิต
ช่วยพิชิตความทุกข์จากโรคเอดส์

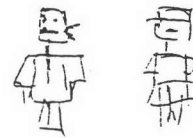

HIV วันนี้ —> อนาคต
—> จะทำอย่างไร

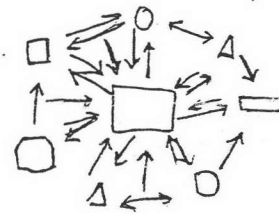
๑๑๑ → ๑๑๑๑
๑ ๑ ๑ ๑

ขณะที่ผู้บรรยาย สร้างแนวคิดแบบองค์รวม เรื่องเอดส์
เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุม ยอมรับและนำเอาไปใช้ แต่
ผู้บรรยายไม่ได้นึกถึง ด้านส่วนตัวของผู้เข้าร่วมประชุม
ว่าหน่วยงาน ของผู้เข้าร่วมประชุม ให้ความพร้อมความ
ร่วมมืออย่างเต็มที่หรือไม่ เช่นผู้ให้การพยาบาลใส่ถุงมือ
ทำแผล แต่หน่วยงานให้ประหยัด การใช้ถุงมือ อยาก
ให้ตระหนักถึงจิตใจผู้ปฏิบัติงานด้วยค่ะ

การอภิปรายในรูปแบบที่ทำอยู่เป็นสิ่งที่ดี น่าสนใจทำให้มี
การแสดงความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เข้าประชุม
(ผู้บรรยายกับผู้ฟัง) แต่ไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เข้า
ร่วมประชุมด้วยกัน ซึ่งบางครั้งบางคนมีความคิดเห็นที่ดีมาก
แต่ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าที่จะพูด ทำให้เสียโอกาส
ข้อเสนอแนะ อาจมีการจับกลุ่มหรือจับคู่ช่วยกันคิด
และเสนอความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน

ผู้หญิงหนึ่งแต่งหน้าด้านหน้ากระจก ปรากฏเงาของ
ตัวเองในกระจก ซึ่งสวยงาม สามารถจะเห็นใบหน้า
ตัวเองได้ ก็ต้องอาศัย เครื่องสำอาง และกระจก
ร่วมกัน มิฉะนั้น จะไม่สามารถเห็นใบหน้าอันสวย
งามของตนได้

เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น การแก้ไขอย่างมีระบบ องค์กรรวม
จะช่วยให้งานง่ายขึ้น

คิระชะ = แกนกลาง องค์กรใหญ่ที่เป็นหลัก มีนโยบาย
สนับสนุน ส่งเสริม

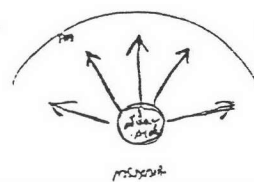
แขน 2 ข้าง = หน่วยงานย่อยที่เข้ามามีบทบาท รองรับ
นโยบายให้เป็นรูปธรรม

ขา 2 ข้าง = ชุมชน ครอบครัว บุคลากร ที่ได้รับการ
ฝึกอบรมเข้ามามีบทบาทส่วนร่วม

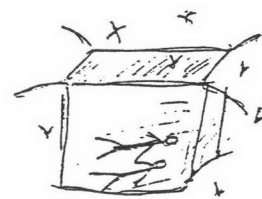
ลำตัว = ตัวที่มีปัญหาคือผู้ป่วย

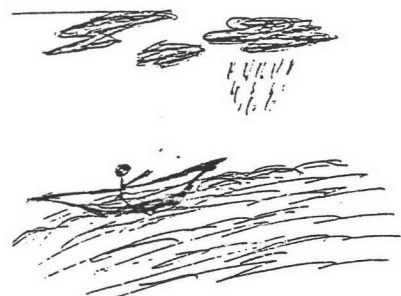
การยอมรับตัวเองของผู้ป่วยโรคเอดส์ มีผลต่อ
Health for all.

ฆ่ายุงได้ไม่หมด
กินนอนกางมุ้งชิตะ
(ไม่สามารถ รักษาโรคเอดส์ให้หายได้
ก็อยู่กับผู้ป่วยโดยรู้จักป้องกัน)

การฝ่าฟันของหนทางข้างหน้า ที่ต้องผจญกับ คลื่นลม
พายุฝนนั้น เรือลำน้อยและคนพายเรือ ต้องมีความ
ร่วมมือมีความแข็งแรงหากเรือคู่เก่า และคนพายมีแรง
ก็อาจประทับประคองเรือให้ผ่านลมฝนไปได้ แต่ถ้าหาก
คนพายไม่สามารถพายเรือผ่านมรสุมไปได้ เรือก็อับปาง
ลง เปรียบเรือดังคนไข้ คนพายคือ พยาบาล

อาศัยสิ่งแวดล้อมที่ดี มีต้นไม้ อากาศถ่ายเทสะดวก
น้ำ ไฟฟ้า ใช้ ถนนหนทางสะดวก มีแสงแดดส่องถึง
ซึ่งสิ่งแวดล้อมนี้ก็เปรียบเสมือนลูกหลาน พยาบาล
ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความสัมพันธ์ เอาใจใส่ที่ดี ก็จะทำให้
สุขภาพของคนไข้ + สภาพจิตใจดีขึ้น แต่ถ้าหาก
ไม่มีสิ่งแวดล้อมเหลือเพียงแต่บ้าน คนไข้ก็ยอมหมด
กำลังใจ ซึมเศร้า เหนง สุขภาพทรุดโทรม ลงไปอีก

ในสังคมที่ได้รับการกระจายข่าว ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาจเกิดจาก บางคนที่ยากลองหรือไม่เชื่อ และการ เสพกัญชา, เฮโรอีน หรือการฉีดยาเสพติด ทำให้เกิด อารมณ์เคลิ้ม จึงไม่สนใจ ในปัญหาการแพร่กระจาย ของโรคเอดส์ อาจจะปฏิบัติไป โดยนึกไม่เท่าถึง เหตุการณ์

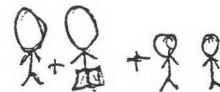

คึกคัก สีแดงแทนตัวผู้ป่วยโรคเอดส์ แสดงความ ขอบคุณ คนที่อยู่ในชุมชนด้วยกัน ยื่นมือ ให้ความ ช่วยเหลือเขาด้วยความเต็มใจ และรู้สึกมีความสุข เพียงพอแล้ว

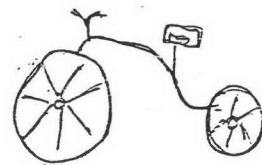
ส่วนคึกคักตัวอื่น ก็เป็นตัวแทนของคนที่อยู่ในชุมชน สามารถอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ ด้วยความเต็มใจ อะไรที่หยิบยื่นให้ได้ เพื่อให้ผู้ป่วยดำรงชีวิตอยู่อย่าง ปลอดภัย ทั้งร่างกายและจิตใจเช่น ได้น้ำหรืออาหาร การกิน ให้นำหนังสืออ่าน เพื่อจะปฏิบัติตน ได้ถูกต้อง และป้องกันไม่ให้เกิดอาการ หรือโรคแทรกซ้อนได้

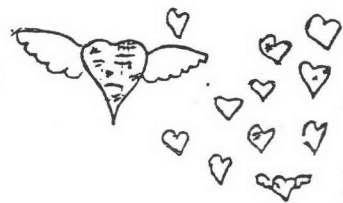
ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นพื้นฐานในการดำรง ชีวิตอยู่ในสังคม

ประเทศไทยยังมีการพัฒนากระตือรือร้นในการรักษา คนไข้ติดเชื้อเอดส์น้อยมาก เมื่อเทียบกับต่างชาติ ถ้า ต่างชาติ ใช้รถยนต์ ประเทศไทย รัฐบาลไทย ขณะนี้ ยังใช้รถจักรยานอยู่เลยคะ

คนไข้ที่ติดเชื้อ HIV ถ้าไม่ได้รับการยอมรับในครอบครัว อาจจะสิ้นหวังท้อแท้ในชีวิต ซึ่งจริง ๆ แล้ว ยังมีคนอื่นอีกหลาย ๆ คน ก็มีปัญหาวีชีวิต ชุมชนหรือครอบครัว ควรยอมรับผู้ป่วย ในการอยู่ร่วมกัน มีความเข้าใจ เห็นใจเขา

การให้ความรักผู้อื่นได้ตลอดเวลา จะทำให้เราไม่กลัวปัญหาหรือโรคร้ายต่าง ๆ

ประชาชนต้องแบกรับภาระของปัญหาอย่างเต็มที่ขณะที่รัฐมุ่งแต่จะให้ นโยบายว่าจะทำ
 อย่างนั้น อย่างนี้ไม่เห็นเป็นรูปธรรมสักที

ทำทุกอย่างที่คิดว่าถูกต้องให้ดีที่สุด อย่างมีสติ

เห็นเรื่องนี้ทางการประชุมสัมมนาแต่ไม่ได้เห็นเรื่องการลงไปที่บุคคล
 มุ่งทฤษฎี มากกว่า การปฏิบัติ

การแก้ปัญหา ในปัจจุบัน ควรมีการระดมความคิดเป็นผู้ที่แสดงความคิดเห็น
 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และครบถ้วน

ความกลมกลืนของชีวิต

ชุมชนและ ส่วนรวม มีส่วนช่วยแก้ปัญหา และควบคุมโรคเอดส์ได้

เกิดความคิด ที่จะแก้ปัญหามากขึ้น และมีทัศนคติที่ดีขึ้นกว่าเก่า

ผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นใครก็ตาม สังคมต้องช่วย
 กัน ให้ความรักความอบอุ่น ความเข้าใจ ไม่ใช่ให้แต่ความ สงสาร เห็นใจหรือรังเกียจ

การอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยโรคเอดส์ จะเป็นตัวแก้ปัญหาโรคเอดส์ ได้โดยให้สังคมยอมรับ
 ผู้ป่วยโรคเอดส์ ซึ่งไม่แตกต่างจากโรคอื่น ๆ แล้ววิธีการที่จะทำ คิดว่ายากมาก
 จะทำอย่างไร ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน

ทุกคนควรมีส่วนช่วยเหลือสังคม ในทุก ๆ ด้าน เพราะนั้นเป็นการช่วยเหลือตนเองด้วย

ทุกคนเกิดมาต้องตาย ชีวิตมีค่าเกิดมาเพื่อสร้างบารมี ขณะมีชีวิตอยู่ เรังสร้าง
 ความดี การตายมิได้สูญหาย แต่เป็นการเปลี่ยนที่อยู่ใหม่ ถ้ามีความดี ได้ไปอยู่
 สวรรค์จะมีความสุขกว่าบนโลก ถ้าจิตใจห่อเหี่ยวอาจตกนรก ทุกข์ทรมานต่อ

ผู้ป่วยโรคเอดส์ ก็เป็นบุคคล ๑ คน ในสังคม ฉะนั้นในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย
 โรคเอดส์ เหมือนโรคอื่น เราก็ไม่ควรรังเกียจ ควรให้กำลังใจ ในการดำรงชีวิตต่อไป
 ไม่ให้เกิดความท้อแท้

ชีวิตยังมีค่า อย่ามาตมตนเองด้วยคำว่า " เอดส์ "

ยังเป็นมิตร และยินดีให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม

จงทำชีวิตวันนี้ให้มีค่ามากที่สุด ทั้งสังคม ครอบครัว และตัวคุณเองชีวิตที่เหลือของคุณ
 จะมีค่ามากขึ้น

ผู้ที่เป็นเอดส์ สามารถดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมอย่างปกติได้ ถ้าทุก ๆ คน ให้
 ความเห็นใจและยอมรับ

ผู้ป่วยเอดส์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ไม่ ต้องกลัวใคร ๆ

เมื่อรู้ว่าติดเชื้อเอดส์ อย่ามัวแต่เสียใจ หรือทำสิ่งที่ประชดสังคม โทษ
 สังคมอย่างเดียว เพราะจะไม่มีอะไรดีขึ้นเลย จงพยายามตั้งสติว่าเราจะทำอะไร
 ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ต่อครอบครัวได้บ้าง เช่นการไม่แพร่เชื้อไปสู่คนอื่น หา
 กิจกรรมทำและรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ โรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถ
 ป้องกันได้

โปรดอย่าท้อแท้หรือหมดอาลัย บำรุงรักษาร่างกาย ก็ไม่ตายอย่างที่คิด

รักชีวิต รักครอบครัว อย่ามัวเอดส์

ถ้าเข้าใจเอดส์ แสงสว่างในการดำรงชีวิต อยู่ได้อย่างปกติ จะยังคงส่องสว่าง
 ตราบโดถ้าไม่เข้าใจเอดส์ แสงสว่างนั้น จะส่องสว่างอยู่ได้อย่างไร ใครคือผู้
 เลือกทางให้ว่าจะไปทางมืดหรือทางสว่าง

 เมื่อลมหายใจยังมี ชีวิตนี้ยังมีหวัง

 โรคเอดส์ ถึงแม้จะยังไม่มียาให้หายได้ แต่ถ้าร่างกาย สุขภาพ แข็งแรงจิตใจ
 สุขสงบ ผู้ป่วยก็สามารถยังชีพเช่นปกติชนได้ ชีวิตนี้ยังมีค่ายิ่งนัก

 ผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ควรให้กำลังใจ เพื่อให้มีชีวิต อยู่อย่าง
 มีความสุข ตามสมควรต่อไป

 ผู้ป่วยโรคเอดส์ สามารถอยู่ร่วมกับครอบครัว และสังคมได้อย่างคนปกติธรรมดา
 ถ้าทุกคน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์เพียงพอ

 จะทำชีวิตวันนี้ให้มีค่าที่สุด ทั้งสังคม ครอบครัวและตัวคุณเอง ชีวิตที่เหลือของคุณ
 จะมีค่ามากขึ้น ผู้ป่วยที่ติดเชื้ออาจเกิดจากการขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการ
 ป้องกันโรค ส่วนมากจะพบในวัยเจริญพันธุ์ ซึ่งเป็นวัยกำลังสำคัญของ
 ชาติ ถ้าขาดคนวัยนี้ไป เมื่อยังไม่ถึงเวลาอันสมควร ก็เป็นการนำเสียดาย
 ทรัพยากร ดังนั้นเมื่อผู้ป่วยเอดส์ยังมีอาการของโรค ที่ยังปฏิบัติ กิจวัตร
 ประจำวันได้ พวกเขา ก็ควรจะได้อยู่ในสภาพแวดล้อม ในสังคมอย่างคนปกติ

 ผู้ป่วยโรคเอดส์บางคน เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ติดเชื้อเอดส์โดยที่ไม่มีพฤติกรรม
 เสี่ยง ในทางผิด ๆ เช่นติดเชื้อจากการให้เลือด รับเลือด มารดา-ทารก

 ผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นคนที่น่าสงสาร ไม่ว่าจะมาจากอะไร เราซึ่งเป็นคนปกติไม่
 ได้ป่วย ต้องคอยให้กำลังใจให้สุศึกษา ให้ผู้ป่วยเข้าใจและปฏิบัติตัว ให้ถูกต้อง
 เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่เหมือนคนปกติ

 คนไข้เอดส์ เป็นผู้ที่โชคร้ายและหมดหวัง ควรให้กำลังใจ แก่ผู้ติดเชื้อเอดส์บ้าง

 คนไข้เอดส์ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ควรได้รับการช่วยเหลือ อย่างยิ่ง

แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ และการอภิปราย

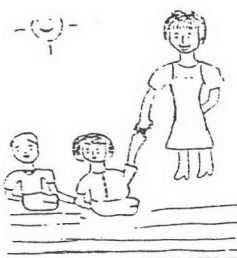
1. การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างที่ท่านคาดหวังไว้
 - ก. แน่นอ่น
 - ข. ส่วนใหญ่เป็นเช่นนั้น
 - ค. ต่างกันมาก.
2. ทักษะคติของผู้ป่วย เป็นไปอย่างที่ท่านคาดหวังไว้
 - ก. ใช่
 - ข. รุนแรงกว่าที่คาดไว้
 - ค. มากกว่าปกติ
3. การอภิปรายภายหลังการสัมภาษณ์ ท่านมีความรู้สึกต่างไปจากความรู้สึกเมื่อวานนี้
 - ก. ตื่นเต้นมากขึ้น
 - ข. เกือบจะเหมือนเดิม
 - ค. ผิดหวัง
4. ความรู้สึกของท่านต่อการประชุมครั้งนี้
 - ก. มีประโยชน์มาก
 - ข. มีประโยชน์
 - ค. ไม่มีประโยชน์
5. ท่านคิดว่า ท่านเข้าใจผู้ป่วยแค่ไหน
 - ก. มาก
 - ข. เล็กน้อย
 - ค. น้อยมาก

-
6. โปรดให้ข้อคิดเห็นที่มีค่าของท่าน โดยการแสดงเป็นภาพวาดและแสดงเป็นคำพูด

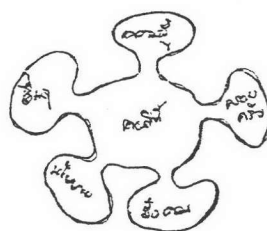
ภาพวาด	ข้อความ

สรุปแบบสอบถามชุดที่ 4 การใช้เทคนิคการสัมภาษณ์และอภิปราย

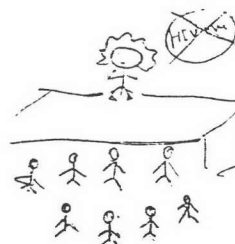
หลังจากได้เข้ารับการอบรม 2 วัน ทำให้เกิดภาพพจน์ในทางที่ดีขึ้น พร้อมและยินดีที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยทุกคน (ผู้ที่ด้อยโอกาส ,ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ติดเชื้อ) เพื่อให้โลกนี้สดใสมากกว่าเดิม

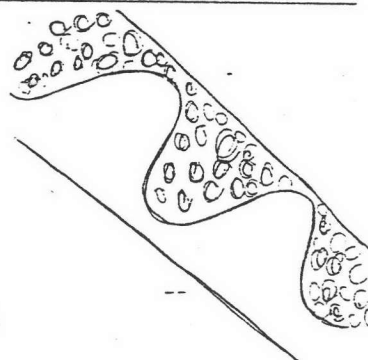
ไม่เดี๋ยวตาย

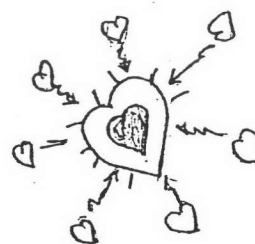
ผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ที่สามารถยอมรับความจริงได้ และทำตัวเองให้มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นที่ยกย่อง ผล HIV positive ก็จะถูกมองข้ามไป ไม่มีความหมาย

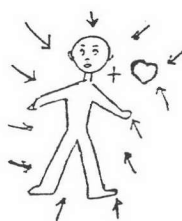
เกลียวคลื่นที่ประกอบจากสิ่งต่างๆ ถ้าให้ความร่วมมือกันหรือสอดคล้อง กับสิ่งที่ต่างกัน และคล้ายกันในส่วนบางส่วน ถ้ามีจุดประสงค์เดียวกัน ย่อมนำไปสู่ความแข็งแกร่ง และยืนหยัดกันต่อไปได้ เช่นเดียวกับการร่วมมือร่วมใจกันของหลายๆ ฝ่ายในจุดประสงค์เดียวกัน

จากดวงใจดวงหนึ่ง ที่มีดมนไปหมด ถ้าได้รับแรงใจและกำลังใจ จากใจจริงอีกหลายๆ ดวง อาจจะทำให้หัวใจดวงนั้น กลับฟื้นคืนมา แสงสว่างเจิดจ้า พร้อมทั้งจะลุกขึ้นมา ต่อสู้กันวันใหม่

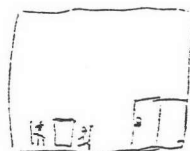
ฉันต้องการใครซักคนที่มองฉันแบบนี้

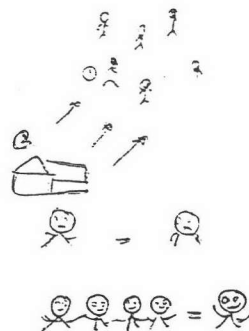
AIDS รักษาไม่หายแต่ป้องกันได้ AIDS เป็นแล้วไม่ตาย
ถ้ามีสุขภาพดี แข็งแรง ผู้ป่วยโรคเอดส์ ทุกคนจะอยู่
อย่างมีความสุข ไม่หมดอาลัย หรืออยู่ไปวัน ๆ

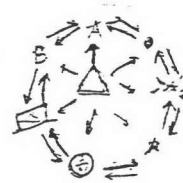
การสัมภาษณ์ หรือ Counselling ควรเก็บเป็น
ความลับ และสถานที่ควรมิดชิด เป็นส่วนตัว

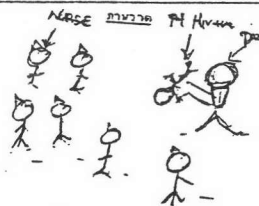
คนไข้เอดส์
คนปกติ
สถาบันการทำงาน แหล่งความรู้ ทุก ๆ คนสามารถ
อยู่ร่วมกับโรคเอดส์ (ผู้รับเชื้อเอดส์) ได้อย่างปกติสุข
เพราะทุกคนได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้ว

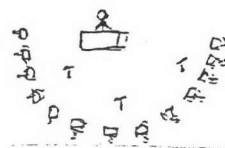
จากการเรียนรู้ เรื่อง แนวคิดแบบองค์รวม ก็คล้ายกับ
การได้วาทิ นำความรู้ที่มีวาจาบาดคม จากสุภาษิตมา
ถล่าวอ้าง หาเหตุผลมาได้แย้ง ไม่มีใครผิด ไม่มีใครถูก
แต่จะต่างเมื่อพูดเรื่องส่วนตัว ที่ย่อนรุนแรงกว่า

เมื่อ Dr.ทราบว่า HIV positive จับโยนให้ Nurse
เป็นผู้รับผิดชอบ

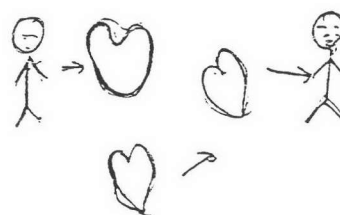
เมื่อต้องการความเห็นที่หลากหลาย ควร เวียน
 ไมโครโฟน ให้ทุกคนได้พูด

อยู่คนเดียวไม่ดีแน่

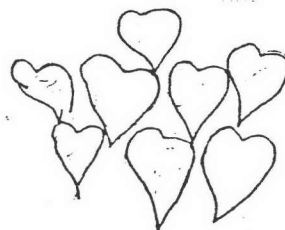
ส่งใจถึงผู้ป่วย HIV positive ทุกคน

ได้รับความรู้สามารถนำไปปฏิบัติในหน้าที่การงาน
 ทักษะนี้จะเป็นเรื่องความเป็นมนุษย์

ใจประสานใจ ให้กำลังใจ

ฉันอยากจะมีม อยากจะมีความสุข เหมือนคนอื่น ๆ
 ในสังคม โปรด ช่วยฉันด้วยเถิด

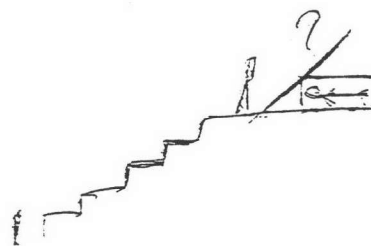
ความเข้าใจกันระหว่าง
เจ้าหน้าที่ สาธารณสุข
และ ผู้ป่วย

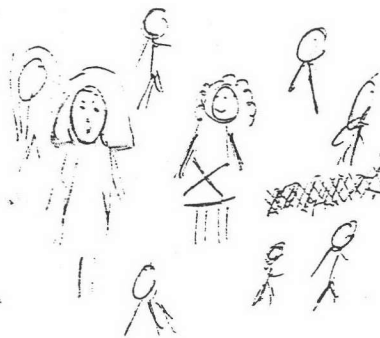
การทำงานควร ช่วยกัน ร่วมมือกันหลายฝ่าย
จะไปสู่จุดมุ่งหมายได้

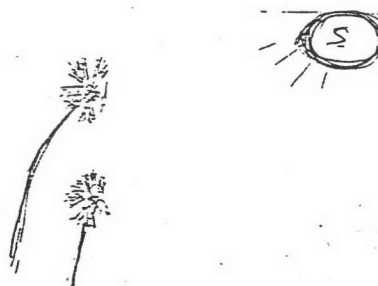
โรคเอดส์ เป็นโรค ๆ หนึ่ง ที่เหมือนโรคทั่ว ๆ ไป
ความเข้าใจ ความเห็นใจ เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ

คนทุกคนมีความเป็นคนเท่าเทียมกัน

ทานตะวันสู้แสงแดดที่แผดกล้า
ขอพวกเราผู้อาสาจงตั้งมั่น
ทุกหน่วยงานร่วมแรงร่วมใจกัน
เพื่อฝ่าฟันอุปสรรคให้หมดไป

ทั้งหมดเป็นภาพรวมของสังคมมนุษย์

ตา ผู้ป่วยติดเชื้ ยอมรับตัวเองได้
ปฏิเสธ ตนเอง

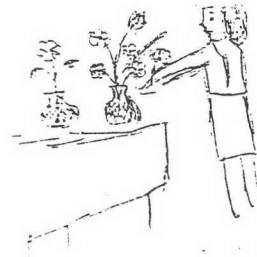
แว่นตา เป็นเหมือนกรอบ เจ้ามืด ที่ยัง
เร้นลับปิดบังสังคม กับผู้ป่วย

ปาก ผู้ป่วยที่เป็นปากเสียง เสียสละ
แสดงความรู้สึกต่อสังคม

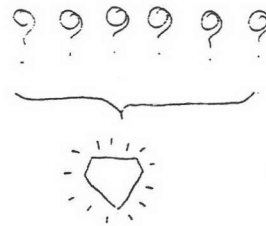
รอบ ๆ ที่เป็นทรงผม และโบหู คือองค์กร
สาธารณสุขที่รับฟัง แต่การทำงานยังไม่เป็น
รูปแบบที่สมบูรณ์ ยังยุ่งเหยิงหาข้อสรุปที่
ลงตัวไม่ได้

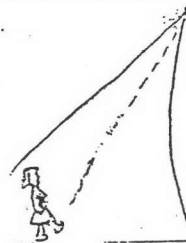
การจัดดอกไม้ให้สวยงาม เราสามารถ
เลือกมาจากหลายหลากพันธุ์ เปรียบกับ
การจัดชีวิตให้สวยงาม อยู่ที่ตัวเราเป็นผู้
หยิบยกมา

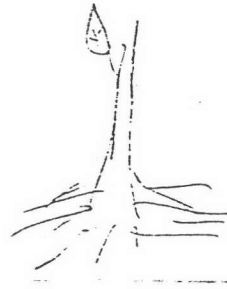
ทำให้เกิดความคิดที่แตกต่าง และ
แตกแขนงกว้างขึ้นกว่าเดิม เหมือนกับ
การเปิดตาและเปิดใจรับสิ่งใหม่

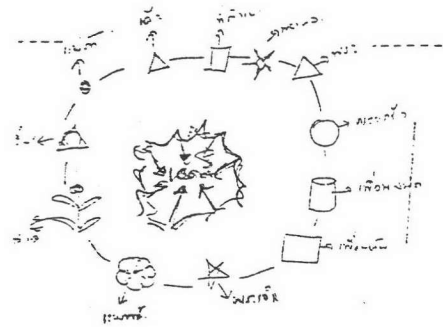
งานทุกอย่างล้วนสำเร็จได้ แม้ระยะทาง
จะยาวไกล

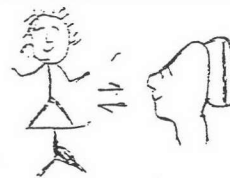
คิดว่าถ้าพูดถึง การแก้ปัญหา เกี่ยวกับ
คนไข้โรคเอดส์ตอนนี้ ก็เปรียบเสมือนต้นไม้
ซึ่งยังไม่ออกดอกออกผล ได้ ถ้ายังไม่ให้ความ
ร่วมมือเท่าที่ควร ทุกฝ่ายต้องช่วยกันรณรงค์
แก้ไขอย่างเต็มที่

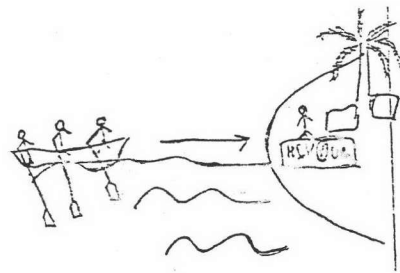
ปัญหาของเอดส์ อยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม
หลายๆ อย่างแต่ละคนจะมองเอดส์ไปต่าง ๆ
เหมือนต่างจิตต่างใจ และคิดว่าเอดส์คงเป็น
ส่วนหนึ่งของสังคมเสียแล้ว จะเห็นว่าภาพ
สัญลักษณ์ ของตัวเอดส์ จะมีเหลี่ยมคม
มากมาย หมายความว่าตัวมัน มีทั้งโทษและ
ประโยชน์ อยู่ในตัว

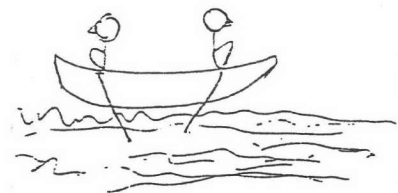
เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรทางการแพทย์ควรให้
กำลังใจคนไข้ เสมือนกับคนไข้โรคทั่วไป
ให้คิดว่าคนไข้เอดส์เป็นเสมือนญาติของเรา

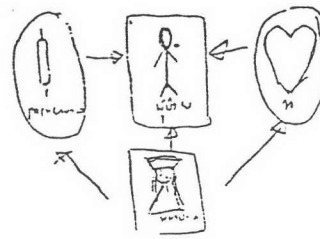
พวกเราทุกคนในทีมสาธารณสุข เหมือนกับ
การลงเรือลำเดียวกัน การแก้ปัญหาในด้าน
HIV positive เหมือนฝั่งที่ทุกคนต้องการไป
ให้ถึง ก็คงต้องร่วมแรงร่วมใจช่วยกันพายเรือ
คลื่นและลมคืออุปสรรคในการทำงาน เรือก็
เหมือนกับวิธีการที่ทุกคน ร่วมกันแสดงความ
คิดเห็นในการแก้ปัญหา นั้น ถ้าทุกคน
ต้องการไปให้ถึงฝั่ง ต้องอาศัยแรงกายแรงใจ
แรงสติปัญญา ที่จะช่วยให้ไปถึงจุดหมาย

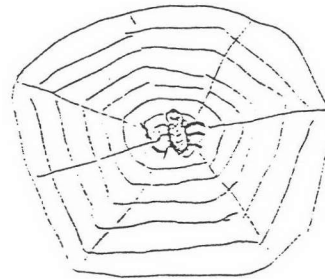
การแก้ปัญหาเรื่องเอดส์เหมือนกับการพายเรือ
ถ้าผลัดกันพายไปคนละทาง คงไปไม่ถึงจุดหมายสักที

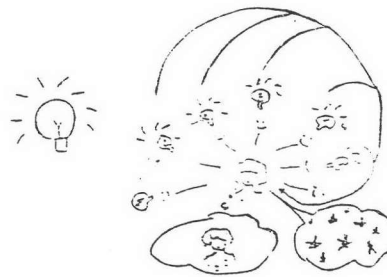
การดูแลผู้ป่วยทุกคน เราควรดูแลทั้ง การ
 พยาบาลและ การให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา
 อย่างดีที่สุด เราไม่ควรจะมองข้ามจิตใจของ
 ผู้ป่วยทุกคน เราควรคิดถึงความเป็นมนุษย์
 เหมือน ๆ กันทุกคน

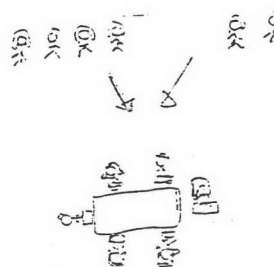
การทำงานให้สำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยความ
 พยายามและความร่วมมือ การประสานงานที่
 มีระเบียบแบบแผน จึงจะสำเร็จได้ เช่นแมงมุม
 สามารถถักทอได้สวยงาม ด้วยตัวของมันเอง
 เพียงตัวเดียว แต่ถ้าเราซึ่งเป็นมนุษย์ก็น่าจะ
 ทำได้ดีกว่าแมงมุม

กระฉ่างเข้าใจมากขึ้น

การจัดกลุ่มคุยกัน จะช่วยในการ
 แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความเห็นใจ
 ซึ่งกันและกันในผู้ป่วยติดเชื้อ HIV

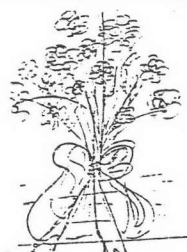
ชีวิตมีค่าให้เดินไปข้างหน้า โดยไม่หยุดก้าว และท้อถอย มีกำลังใจให้กับตนเอง

แต่ละปัญหาควรมีการปรึกษาหารือแก้ไขรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การแก้ไข
 ปัญหานั้นให้ลุ่สว่างด้วยดีและสำเร็จ ดีกว่าปิดกั้นความคิดเห็นของผู้อื่น ถือความคิด
 เห็นของตนเป็นใหญ่ อาจจะแก้ไขได้แต่ไม่ดีเท่าเราระดมความคิดเห็นช่วยกันแก้ไข

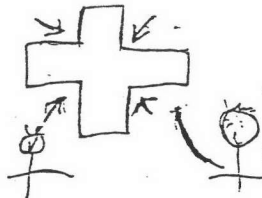
ชีวิตมีค่า ให้เดินไปข้างหน้า โดยไม่หยุดก้าวและท้อถอย มีกำลังใจให้กับตนเอง

แต่ละปัญหา ควรมีการปรึกษาหารือ แก่ไขรับฟังความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน การแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงด้วยดีและสำเร็จนั้น ดีกว่าปิดกั้นความคิดเห็นของผู้อื่น ถือความคิดเห็นของตนเป็นใหญ่ อาจจะแก้ไขได้ แก้ไม่ได้ เท่ากับเราระดมความคิดเห็น ช่วยกันแก้ไข

อยากได้ดอกไม้ชนิดอื่น ๆ มาจัดเพิ่มขึ้น

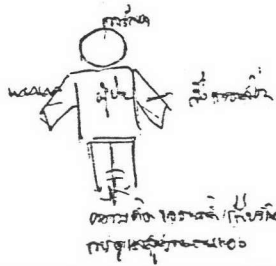
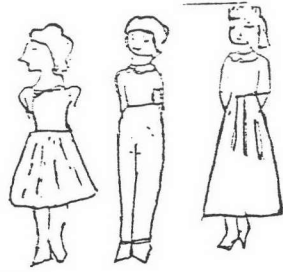
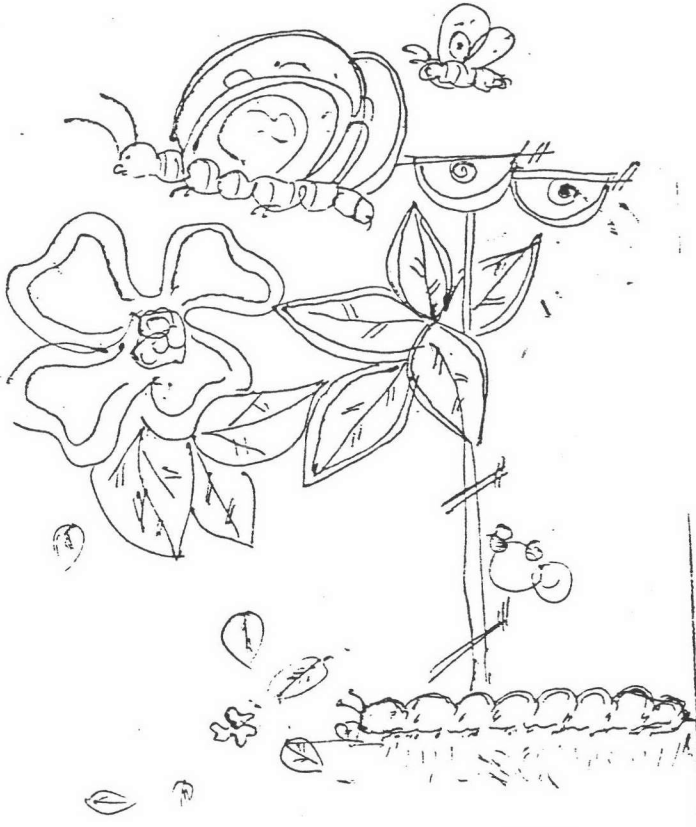

ต่างมุมมอง

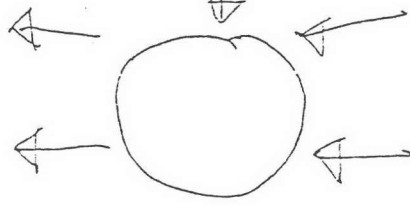
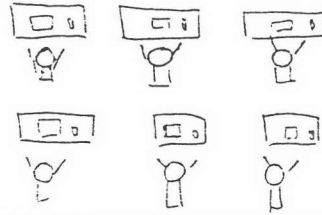

เราคือเพื่อนของคุณเสมอ ไม่ว่าคุณจะมีเชื้ออะไรก็ตาม

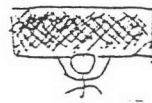
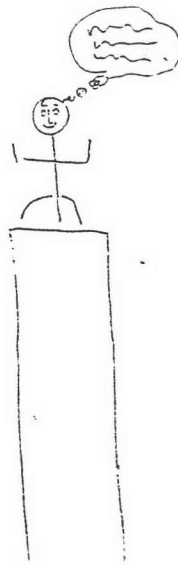

זיא-סון די
 קול-הול די
 זי-סון די

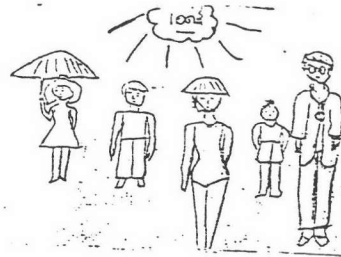

תרגום

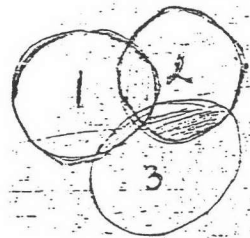

สรุปแบบสอบถามชุดที่ 5 หลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ

เอดส์ กำลังแพร่กระจายไปทั่วโลก ทุกคนในโลก
 มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร
 ทางการแพทย์หรือประชาชนทั่วไป บางคนหาวิธี
 ป้องกันการติดเชื้อ บางคนก็ไม่ป้องกัน แต่ไม่มี
 พฤติกรรมเสี่ยง ก็ไม่ติดเชื้อ

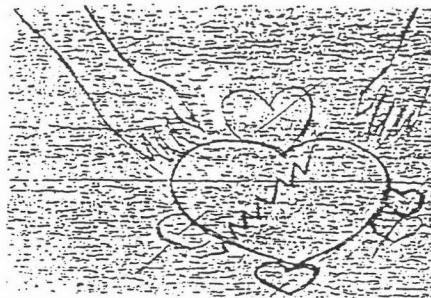
- 1 ผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV
- 2 ครอบครัวที่คอยช่วยเหลือ
- 3 สังคมที่ยอมรับ

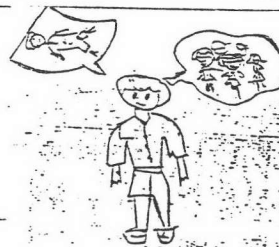
ส่งกำลังใจ

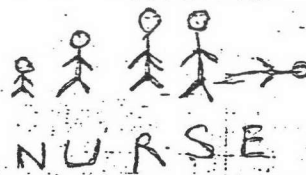
ร่วมมือ ร่วมใจ ช่วยกันแก้ไข

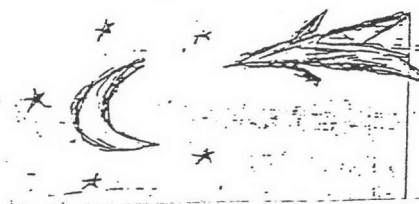
ความคิดแบ่งแยกได้

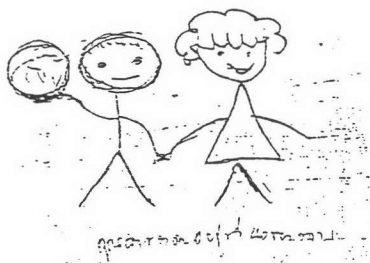
ให้การพยาบาลผู้ป่วย AIDS ตั้งแต่
 แรกเกิด ,แก่, เจ็บ, ตาย ด้วยความ
 เต็มใจ

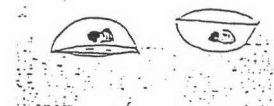
ดาวล้อมเดือน อย่าละเลือนลึ้มกัน

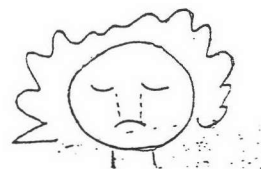
ผู้ป่วยโรคเอดส์ ก็เป็นมนุษย์
เหมือนกันทุกคน มีเลือดเนื้อและ
จิตใจ เขาสามารถช่วยสร้างสรรค์
สังคมได้

ผู้ติดเชื้อ HIV หากทำตัวซบเซา สิ้นหวัง ท้อแท้ นับวันก็
จะทำให้ร่างกาย จิตใจทรุดโทรมลงไปด้วย หากทำใจสู้ชีวิต
ดำเนินชีวิตเป็นประโยชน์ ต่อสังคม ความรู้สึกที่ว่า ผู้ติดเชื้อ
HIV ก็คล้ายกับ ว่าติดเชื้อ โรคอื่น เช่น ติดไวรัส ชนิดอื่น
ซ้ำในชีวิต อาจตายด้วย อุบัติเหตุก็ได้

รู้สึกเศร้าใจ กับสถานการณ์โรค เอดส์ในปัจจุบัน
วันไหนเราเป็น บ้างก็ยิ่งเศร้ามาก

เราควรคิดว่าตัวเราก็เป็นในลักษณะ Holistic ใช้ทุกส่วน
ในร่างกายให้ประสานกัน และเป็นประโยชน์มากที่สุด

สมอง - ใช้คิด วิจารณ์ ญาณ ใช้สติ

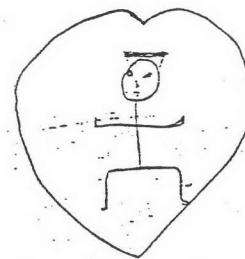
และสมาธิในการทำงาน

ตา - มองผู้ป่วยด้วยสายตาเป็นมิตร

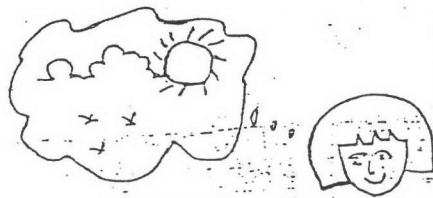
ปาก - พูดจาให้กำลังใจ ปลอดภัยให้คำปรึกษา ชี้แนะ

มือ - ให้การพยาบาลด้วยความนุ่มนวล

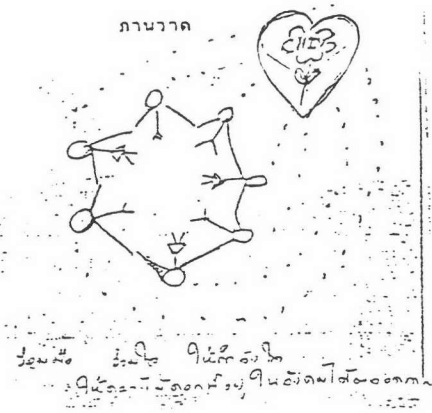
เท้า ขา - ให้การพยาบาลด้วยความมั่นคง และ รวดเร็ว
แต่ทั้งหมด ต้องอยู่ภายใต้จิตใจที่งดงามบริสุทธิ์

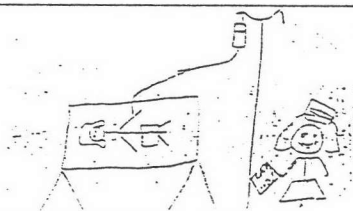
ชีวิตนี้ยังมีความหวัง ไม่ได้สิ้นหวังเมื่อติดเอดส์

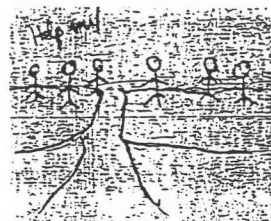
มุมมองภาพพจน์ใหม่ ของผู้ติดเชื้อ HIV ทุกคน ควรจะร่วมมือ ร่วมใจเอาใจใส่ แบ่งปันความรัก กำลังใจ ให้ผู้ติดเชื้อ ได้รับการดูแล เอาใจใส่ จน ผลิตาน เป็นภาพที่สดใสไม่ใช่ภาพที่น่ากลัวผู้ติดเชื้อ HIV เหมือนดอกไม้ ที่ทุกคนชื่นชม ที่พวกเขาผลิตาน อยู่ในสังคมได้ถ้าทุกสาขาอาชีพ มีความร่วมมือ ร่วมใจ จริงใจในการแก้ปัญหา ต่อไป ปัญหา ก็จะถูก ขจัดไป แล้วดอกไม้ ก็จะบานในหัวใจของผู้ติดเชื้อ HIV

พยาบาลดูแล ผู้ติดเชื้อ HIV โดยไม่รังเกียจ

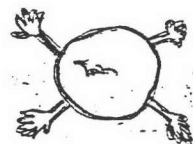

ผู้ป่วยเอดส์ ควรมีการช่วยเหลือตนเองก่อน เช่นเดียวกับสังคม ก็กำลังช่วยเหลือท่าน

ทุกคนภายในโลกใบนี้ ควรยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือกัน ไม่ว่าจะเป็น

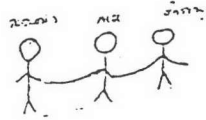
- การแก้ปัญหา
- การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- กำลังใจ
- ความเสียสละในด้านต่าง ๆ

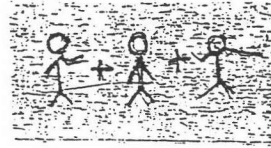
คนจะดีหรือไม่ดี อยู่ที่พฤติกรรมที่แสดงออก ว่ามีเจตนาดีหรือไม่ดี ไม่ใช่สิ่งที่เห็นภายนอกว่าเป็นโรค สภาพร่างกายไม่ดี แล้วจะเป็น บุคคลน่ารังเกียจ

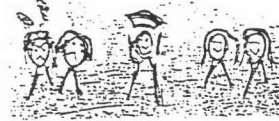
ให้ความรัก ความเข้าใจ ร่วมมือกันแก้ปัญหา

บุคลากรทุกหน่วยงาน ควรร่วมมือกัน แก้ปัญหาโรคเอดส์

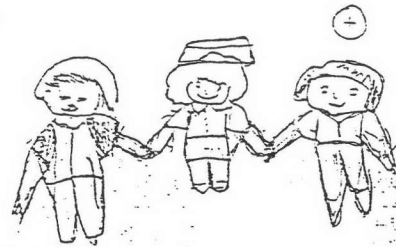
ผู้ป่วยติดเชื้อ จะมีความรู้สึก ปกติเสีย ไม่ยอมรับ โกรธแค้น
ในจุดนี้ เจ้าหน้าที่ควรจะเข้าใจ และเป็นผู้ให้คำปรึกษาจนผู้ป่วย
ยอมรับและสามารถมีชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สำหรับคนไข้โรคเอดส์ทุกท่าน ขอให้ท่านมีกำลังใจที่จะอยู่ต่อไป
ยังเป็นกำลังใจให้ท่านเสมอ และขอให้คิดว่าท่าน ยังมีค่า
มีประโยชน์ต่อสังคม ที่จะดำเนินชีวิตต่อไป จงสู้ต่อไปนะคะ

พยาบาลเต็มใจ ให้การบริการแก่ผู้ป่วยโรคเอดส์
และผู้ป่วยทุกคนเหมือนกัน

ความรักความผูกพันธ์ เหมือนพี่น้องสร้างความอบอุ่น
ให้กับเขา จะช่วยให้เขามีความสุข เมื่อวาระสุดท้ายมาถึง
ทุกคนไม่พ้นความตาย แต่เราจะขอดูแลท่าน ให้จากไป
ด้วยความสงบ พบความสุขในวาระสุดท้ายของชีวิต

ทุกคนมี ความเป็นมนุษย์เหมือนกัน สามารถดำรงชีวิต
ในสังคมได้เท่ากัน มีโอกาสผิดพลาดได้เท่ากัน

<-> การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ

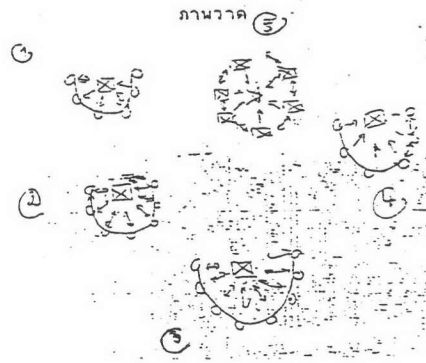
o ผู้เข้าร่วมอภิปราย

กลุ่มวิทยากร

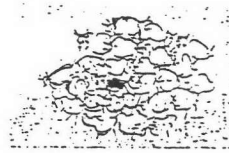
นโยบายที่มีที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

1-4 การจัดกลุ่ม อภิปราย กับบุคลากรหรือประชาชนกลุ่มต่าง ๆ

5 วิทยากรนำข้อมูลที่ได้รับ ในทุก ๆ แห่ง มา Discussion กัน เพื่อหาข้อสรุป ที่คิดว่า น่าจะมีประโยชน์มากที่สุด ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

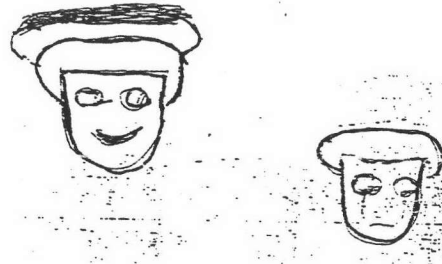
แกะดำ

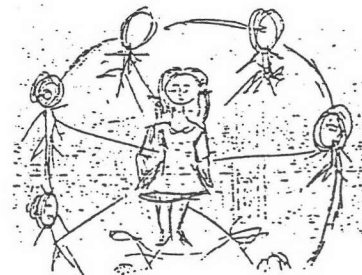
โรคเอดส์เป็นโรคหนึ่งเหมือนโรคทั่วไป ความเข้าใจ และเห็นใจเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ

ก็คนเหมือนกัน

ความร่วมมือร่วมใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการยอมรับคนไข้โรคเอดส์ ทั้งร่างกาย และจิตใจของเขา ตลอดจน การอยู่ร่วมกับ สังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในสังคม สิ่งแวดล้อมและบุคคลในครอบครัว

ผู้ป่วยโรคเอดส์ ก็คือมนุษย์คนหนึ่งที่มีชีวิตและจิตใจ มีความต้องการทั่วไป เหมือนกับทุก ๆ คน ควรเอาใจเขามาใส่ใจเราบ้าง เพื่อที่จะได้ ทำให้ผู้ป่วยโรคเอดส์ ให้มีความรู้สึกว่าคุณค่าชีวิตนี้ ยังมีความหวังและยังมีค่า

อยากให้ทุกคนยอมรับว่า ผู้ติดเชื้อ HIV ทุกคน ก็เหมือนกับผู้ป่วยทุก ๆ คน โดยเฉพาะบุคลากร สาธารณสุข ที่สำคัญคือแพทย์

ทุกคน ควรมีส่วนร่วม ในการช่วยเหลือสังคม ช่วยกันลด ช่องว่างระหว่างบุคคล ในสังคม

ชีวิตยังมีค่า อย่าฆ่าตนเองด้วยคำว่า "เอดส์"

ผู้ป่วยเอดส์ก็คือ ผู้ป่วยที่เราจะให้การรักษา ดูแล เราเป็นพยาบาล ฉะนั้น ในการให้การรักษาผู้ป่วยเอดส์ ก็ไม่ควรจะรังเกียจ เราควรจะให้กำลังใจ ต่อผู้ป่วยเอดส์ เพราะเป็นผู้ที่ น่าสงสาร คงไม่มีใครอยากติดเชื้อเอดส์

THE THIRD PART

The third part is from the record of observations by note taker, radio tape, and video during the process and result from discussions of the nurses in each topic.

The first day.

1. Discussion about GN theory.

The chairman asked for some comments about the textbook.

N1 : I cannot understand when I read the book, it is difficult for me and I have no time to read.

N2 : I do not understand the theory so that I did not read more.

N3 : It is a difficult book.

N4 : I do not understand some Thai words, English words and symbols.

N5 : I have no ideas about this theory and some translated Thai words are not easy to understand .

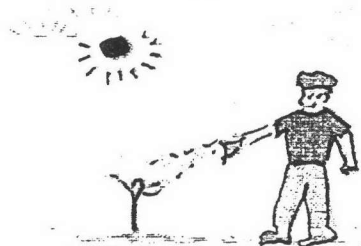
The chairman asked " What is the Holistic Approach Theory?"

N1 : It is the health problem solving by seeing all of the problems.

The chairman explained that the general network theory was developed by Professor Dr. Maruchi.

The objective of this theory is for common problem solving. The AIDS problem is one of the example where to apply this idea. The way to used this theory is through discussion among people, by accepting all of the participants' ideas. We cannot conclude that some ideas are right or wrong. All can explain their ideas, the things that they think and these will be accepted by all the participants.

The chairman showed the first picture drawn by a Japanese doctor and asked the audience for its meaning.

The first picture

- N1 : The tree.
- N2 : The tree will grow depending on many compositions, such as sunshine, water, soil, etc. If it loses something, the tree will not grow.
- N3 : In the picture, the man pours the tree in the bright sunshine - the tree will die.
- N4 : The tree will grow depending on many things, and water is one of the essential thing. In the picture, the man stands too far from the tree, the tree will get less water.
- N5 : We should think before doing something. One part of the thing cannot do the best thing.
- N6 : The tree is a living thing. We should give it fertilizer and water.
- N7 : The good growth of the tree primarily depend on water, sunlight, soil, fertilizer, care and attention of the person. Similarly, in caring AIDS patients, we should prepare an appropriately good surrounding atmosphere and give them warmth attention and love.

The chairman : If the tree is the patient, What does this picture communicates?

N1 : The tree is the patient. The man who gives water to the tree is a health personnel. The sun is the Health Organization.

N2 : The tree is the patient. From the book, they said it is a two way communication but in this picture it is only one way communication.

The compositions are patients, health staff and community.

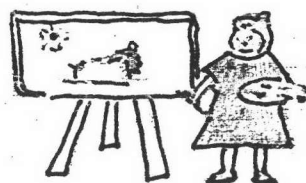
N3 : The tree is the patient. A person like the tree should have all of the important things in order to grow.

N4 : The tree is the patient. The head nurse is the leader who takes care by collaborating with all of the staff.

N5 : The tree is the patient. It is very lonely. It could die easily. The patient should also collaborate with health personnels, surrounding and community.

The answer. The painter call this picture "SUPPORTIVE ENVIRONMENT".

The chairman showed the second picture and asked the participants to give their ideas about it.

The second picture

N1 : The ideas can be true and not true depending on ones interpretation. They can paint many things.

N2 : Showing their ideas by pictures.

N3 : She thinks that the tree is the patient. The man who pours the water is compared with the doctors unwilling to take care the patients.

- N4 : She is one of the person in the health care team.
- N5 : She thinks that she is the coordinator.
- N6 : The small picture is the patient and health care person.
- N7 : The painter has learnt about this theory. In practice we must use collaboration.
- N8 : The picture is the patient. The painter is the nurse.
- N9 : The painter is the nurse. After learning this theory, she will arrange a suitable and comfortable surrounding for the patient. The man who pours the water is standing too far from the tree. The sun is too hot for the tree. In caring the patient, the nurse should adjust for suitable things to do.
- N10 : The picture is imaginary, the patient will grow like the tree depending on the collaboration of many things.
- N11 : The painter is the nurse. She expects that the health personnel team especially doctors should give the best treatment and care to AIDS patients.
- N12 : She uses red and green colours which show that the base line of the painter is good, kind. In caring of the AIDS patients, it does not only depend on doctors and nurses. The collaboration of every personnel is also very important .

The chairman: We can say more than 1000 words in describing this particular picture.

The conclusion we can get from this picture is - "Caring the AIDS patients through collaboration of the health care team."

From this study, we proceeded to the further section which is a 15- minute role-play by 5 participants.

The story of role-play.

There is one HIV positive woman admitted in the hospital. Her two daughters know about her disease and they do not like to accept her for fear of contagion to this disease. The signs and symptoms of the patient is very bad. One day her daughters came to visit her at the hospital.

The daughters showed an aversion to their mother, and do not like to take care of her. They wanted their mother to be admitted in the hospital until she dies.

The nurse after knowing about the situation, gave counselling to the mother and daughters until both parties understood about AIDS. The daughters accepted their mother and brought her backed home.

The ideas about role-play.

N1 : If I have a daughter like this. I think, I better not have one.

N2 : The family is the main moral support.

N3 : If her daughter gives aversion like this, her mother might die sooner.

We should give counselling to all members of the family.

The daughters:

In the role-play, the daughters showed such reactions because they do not know about AIDS.

N4 : I admire all of the actress. They have performed best show.

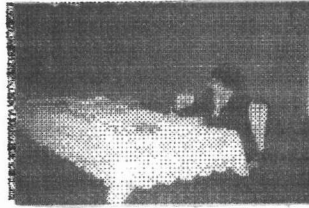
N5 : I would like to ask the chairman.

“ What shall we do if the patients refuse to accept our counselling? ”

The chairman : I don't know, but tomorrow the representative of the AID patients will come to answer you.

The second day

The chairman revised the theory that they was learned yesterday. Dr. Kanda, the note taker and one of the staff concluded all the situations.

After that he showed one picture drawn by the participant.

The first picture.

- N1 : The two nurses. One nurse wants to eat, the other wants to know the problem.
- N2 : One nurse is thinking of finding a place to eat, the other is thinking about her responsibility.
- N3 : The two nurses have different ideas, one wants to travel, the other is concerned about her responsibility.
- N4 : They are talking while sending the job. " When this job is finished, I will go back to work." The other is thinking about the patients in bed 1-5.
- N5 : They are student nurses. Their work calls for responsibility but one wants to travel.

Drawer's Explanation : The same thing but different in other aspect. Both are nurses but they showed different attitudes of responsibility towards their work.

The second day

The chairman revised the theory that they was learned yesterday. Dr. Kanda, the note taker and one of the staff concluded all the situations.

After that he showed one picture drawn by the participant.

The first picture.

N1 : The two nurses. One nurse wants to eat, the other wants to know the problem.

N2 : One nurse is thinking of finding a place to eat, the other is thinking about her responsibility.

N3 : The two nurses have different ideas, one wants to travel, the other is concerned about her responsibility.

N4 : They are talking while sending the job. " When this job is finished, I will go back to work." The other is thinking about the patients in bed 1-5.

N5 : They are student nurses. Their work calls for responsibility but one wants to travel.

Drawer's Explanation : The same thing but different in other aspect. Both are nurses but they showed different attitudes of responsibility towards their work.

The second day

The chairman revised the theory that they was learned yesterday. Dr. Kanda, the note taker and one of the staff concluded all the situations.

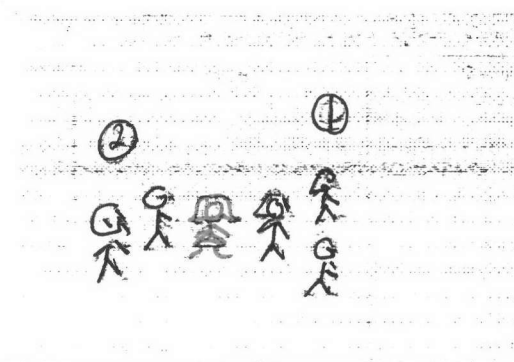
After that he showed one picture drawn by the participant.

The first picture.

- N1 : The two nurses. One nurse wants to eat, the other wants to know the problem.
- N2 : One nurse is thinking of finding a place to eat, the other is thinking about her responsibility.
- N3 : The two nurses have different ideas, one wants to travel, the other is concerned about her responsibility.
- N4 : They are talking while sending the job. " When this job is finished, I will go back to work." The other is thinking about the patients in bed 1-5.
- N5 : They are student nurses. There work calls for responsibility but one want to travel.

Drawer's Explanation : The same thing but different in other aspect. Both are nurses but they showed different attitudes of responsibility towards their work.

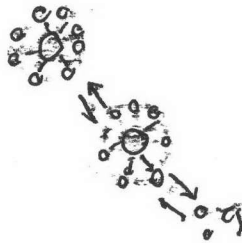
The second picture.

- N1 : The 2 groups of five girls surrounds the third or middle girl.
- N2 : The middle girl is the prostitute and is the source of AIDS. The three girls passed away already, another two girls will soon contact AIDS.
- N3 : In the picture, the colour of the middle girl is different from another. She is the problem to be solved.
- N4 : The person with AIDS person is in the middle. Group(1) society don't want to accept her. Group(2), however, accept her.
- N5 : The middle girl in red is confuse and can not decide whether to walk out or stay in.
- N6 : The girl in the middle is a good person that is still staying but the first and second groups have many problems.
- N7 : The middle girl is the normal person, and the person around her are contacted with AIDS.
- N8 : The middle person is the mother, the other two groups are the daughters. The first group doesn't accept her, the second group is teaching her younger sisters to accept their mother.
- N9 : The middle person in red may be the health personnels who is explaining about AIDS to everybody .
- N10 : The person in blue looks very well protected from AIDS, the girl in red however is in danger of contacting AIDS.

N11 : The 2 girls in the middle are the health personnels helping together in teaching about AIDS. The first group is not interested in AIDS problem while the second group is.

Drawer's Explanation: Most of the words they have said are the same as what I have in mind. The girl in the middle is the HIV infected person. One group give her an aversion while the second group accept and tried to help her as a patient.

The third picture

N1 : The middle is the problematic group. There is collaboration in other departments.

N2 : It is the spreading of the disease from one place to another.

N3 : The middle group is the problem, the 2 other groups are holding meeting to find ways solve their problems.

N4 : It is the spreading of disease from one group to another.

Drawer's Explanation : I want to show that the middle person is the center of various and different ideas from which, we can desire and choose the best concept.

The real case study.

We interviewed two real HIV positive cases from “Wednesday Club” anonymous clinic, Chulalongkorn Hospital.

His name is Khun Moo and her name is Khun Nong.

Khun Moo was born in Bangkok and used to sell car spareparts. He is now a member of the “Wednesday Club” and talked about himself and his feelings.

“From my outside looks, you will not think that I have AIDS because I am too fat and healthy. But you don’t know how I feel. My mind has been very weak for a long...long...time. When the health personnels knew that I am an HIV positive they got afraid of me, disliked to take care of me, gave me an aversion and think that I am a dangerous thing. They are afraid to be HIV positive. They should actually be afraid of the normal persons and not with us HIV positive since our health is weak and more susceptible to receive any other diseases.

At the first time when I knew that I got AIDS, I could not believe it . I tried to visit several hospitals and approach health personnels to treat, take care and give me advice about AIDS but nobody assisted me . I think that this world is very dark and hopeless. My whole life was so miserable until I learned about the “Wednesday Group” which is composed of doctors, health care personnels including social workers who give friendly and kind advice, care and treat the AIDS patients.

I gladly cooperated with the health personnel and told them not to be afraid of me and be kind and pitiful to other AIDS patients. I shared and gave them my experiences, knowledge and feelings of being an HIV positive.”

N1 : I would like to ask Khun Moo. In the labour room, we found an HIV positive newborn baby, what suggestion could you give.

Khun Moo : I think it is better to give counselling to his family to understand, accept and give her moral support to prevent other bad things to happen.

Khun Nong. She knew she has AIDS when she went for a blood check-up at the company she was applying for work. When everybody learnt that she was HIV positive, she was not accepted and from that time on was not able to find a place to work. This was her feelings: " I have been a drug addict 3 years ago. When I went to have a blood check-up and the personnels knew that I got the disease, they talked to me like they saw the most ugly thing. Everybody showed an aversion to me and nobody admitted me for any kind of work. I have no detailed knowledge about AIDS. I only knew that I will die. However even if I die, I do not like to receive aversion from anybody especially from the health personnels. I have committed suicide by stabbing my neck with a big needle. I thought I will die with the blood that came out. My brother took me to the hospital and brought me to anonymous clinic to consult a counsellor. There I received moral support and met many friends. There were 700 cases in the "Wednesday Club". Now I always go to give health education about AIDS in many places. "

N 2 : What is the best way to control this disease ?

Khun Nong : I think the collaboration by everybody, especially the health personnels is important.

- Try to give health education.
- Try to explain until they accept their situations. Their feelings are sensitive please so be kind and give them moral support.

The AIDS and HIV positive patients entrust their hope in the health personnels.

Khun Moo : From the last news, in Chiangmai 10 cases die per day . Please sympathize with the HIV positive patients. The moral supportive is the very best thing in treatment and caring.

VITAE

Ms. Kamolakan was born on 20 October, 1955 in Cholburi Province. She graduated from Khonkaen University, Thailand, Bachelor of Science (Nursing and Midwifery) in 1977. In 1988, she got a Bachelor of Science (Health Administration, Further education) from Sukothaitammarat University. She has been enrolled in the Master of Sciences in Health Development (Health Management) at Faculty of Medicine, Chulalongkorn University since 1993. The present position is Health Administrator in Anonemous Clinic, Social Medicine, Cholburi Hospital.